

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
we Wrocławiu**

Sweco		
Hydroprojekt Kraków Sp z o.o		
Wpłynęło dnia.	2015 -03- 19	Zał:
Znak sprawy		.....
HK-2362/42/1267/13		.....

Wrocław, dnia 13 marca 2015 r.

WOOS.4204.2.2013.LCK.24

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i”, oraz art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 zm.) w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), a także § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), rozpatrzeniu wniosku Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, złożonego w dniu 24 czerwca 2013 r. (wniosek z 20 czerwca 2013 r., znak: HK-2362/42/1267/13) przez Pełnomocnika - Pana Marcina Balickiego, uzupełnionego w dniu 17 lipca 2013 r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ostatecznie oraz ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko w woj. dolnośląskim”, którego inwestorem jest Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko w woj. dolnośląskim”, według wariantu 3 - najkorzystniejszego dla środowiska .

I. Określam

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” zlokalizowanego na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko, powiat kłodzki, województwo dolnośląskie. Potok Duna jest lewobrzeżnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Przekrój zaporowy zbiornika został przyjęty w km 1+375 potoku Duna, około 50 m poniżej połączenia Duny Dolnej i Duny Górnej (Topolicy). Administracyjnie inwestycja znajduje się na terenie gminy Kłodzko, w miejscowości Krosnowice oraz Starków.

2. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości

przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

- 2.1 Prace prowadzić w godzinach dziennych.
- 2.2 Wycinkę drzew i krzewów w czaszy zbiornika prowadzić wyłącznie w strefie prawdopodobieństwa zalewu $Q_p=10\%$ oraz pod obiektami planowanymi do budowy (zapora, nowe koryta, opaski brzegowe).
- 2.3 Wycinkę drzew i krzewów prowadzić w okresie od 15 sierpnia do 15 marca.
- 2.4 Wycinkę drzew o pierśnicy powyżej 40 cm prowadzić pod nadzorem chiropterologa, który przed dokonaniem wycinki dokona oględzin pod kątem obecności nietoperzy, a w przypadku potwierdzenia ich występowania – wskaże dopuszczalny termin i sposób prowadzenia wycinki.
- 2.5 Karczowanie korzeni wyciętych drzew i krzewów rosnących na skarpach koryt potoków przeprowadzić poza okresem od 1 marca do 30 maja (optymalny termin to 1 czerwca – 30 sierpnia).
- 2.6 Przed rozpoczęciem robót - przy udziale fitosocjologa - w sposób widoczny dla wykonawców prac oznaczyć w terenie granice przylegających do obszaru przeznaczonego pod teren robót siedlisk przyrodniczych: łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (kod *91E0) oraz grąd środkowoeuropejski i kontynentalny (kod 9170). W obrębie przeznaczonych do pozostawienia płatów siedlisk nie lokalizować zapleczy budowy, dróg dojazdowych ani nie składować materiałów.
- 2.7 Prace ziemne w obrębie brył korzeniowych drzew i krzewów przeznaczonych do pozostawienia wykonywać ręcznie.
- 2.8 Pnie drzew znajdujące się w pasie robót lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie narażonych na uszkodzenia mechaniczne zabezpieczyć przed uszkodzeniem do wysokości nie mniejszej niż 1,5 m od poziomu gruntu.
- 2.9 Nie składować materiałów ani nie wyznaczać nowych dróg transportu w obrębie rzutu korony drzew oraz w odległości 1 m od krzewów.
- 2.10 Prace związane ze zebraniem humusu przeprowadzić w okresie od 15 sierpnia do 15 marca.
- 2.11 Przed rozpoczęciem prac zebrać wierzchnią warstwę gleby i złożyć ją w pryzmach w pobliżu pasa robót. Do czasu jej ponownego wykorzystania do regeneracji miejsc, z których została pozyskana lub miejsc w ich sąsiedztwie, utrzymywać ją w odpowiedniej wilgotności (w razie potrzeby zraszać) i temperaturze (zabezpieczać przed przemarzaniem, np. wykorzystując do tego celu słomiane maty).
- 2.12 Nie rzadziej niż raz dziennie kontrolować wykopy i inne miejsca mogące stanowić pułapki dla zwierząt, a znajdujące się w nich zwierzęta niezwłocznie odławiać i wypuszczać poza obszar inwestycji, przy czym ostatnią kontrolę obecności zwierząt w wykopach przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów lub ich wypełnieniem materiałami budowlanymi.
- 2.13 Dowóz materiałów i ruch pojazdów obsługujących inwestycję prowadzić w pierwszej kolejności po istniejących drogach publicznych, leśnych lub gruntowych. W razie konieczności wykonania dodatkowej drogi dojazdowej do miejsca inwestycji, wyznaczyć ją w postaci możliwie najkrótszego odcinka, poza

- siedliskami, o których mowa w punkcie I.2.6, a na jej przebiegu ułożyć tymczasowe nawierzchnie z płyt lub desek, które po zakończeniu prac należy usunąć.
- 2.14 Niezwłocznie po zakończeniu prac zlikwidować drogi tymczasowe w czasie zbiornika.
  - 2.15 Nie dopuszcza się ruchu pojazdów kołowych w potoku oraz przemieszczania mas ziemnych, żwiru i kamieni poprzez przepychanie materiału w korycie ciek. W korycie ciek niedopuszczalne jest wyznaczanie dróg technologicznych, sprzęt należy wprowadzać od strony brzegu.
  - 2.16 Nie pozyskiwać kamieni, żwirów ani innych materiałów stanowiących materiał denny koryta cieków Duna, Duna Górna, Duna Dolna.
  - 2.17 Nie prowadzić prac w korytach cieków w okresie od 1 marca do 30 maja. Maksymalnie ograniczyć prowadzenie prac w okresie od 1 września do końca lutego.
  - 2.18 Prace w korytach cieków należy prowadzić pod nadzorem ichtiologa (w trakcie prowadzenia robót wizyty nie rzadziej niż raz na 3 dni).
  - 2.19 Prace w ciekach prowadzić odcinkowo, zaczynając od odcinków zlokalizowanych w górnych partiach cieków. Wszystkie prace w korytach prowadzić jednostronnie, z zachowaniem ciągłości hydrologicznej cieków, także przy niskich stanach wody oraz z zachowaniem odpowiednich głębokości dla bytowania ichtiofauny (głębokości te winien wskazywać ichtiolog). Ponadto wody cieków należy zabezpieczyć przed zanieczyszczeniem poprzez oddzielenie ich od miejsca prowadzenia prac (np. grodzą z miejscowego materiału lub prowadzenie wód rurociągiem).
  - 2.20 Należy stale prowadzić obserwacje zachowania ichtiofauny na odcinku poniżej prowadzonych robót. Kontroli winien dokonywać ichtiolog nie rzadziej niż raz na 3 dni na odcinku do 500 m poniżej miejsca prowadzenia robót. W przypadku stwierdzenia śnięcia ryb, należy niezwłocznie przerwać prace i bezwzględnie dostosować się do wskazań ichtiologa.
  - 2.21 Należy kontrolować stężenie zawiesiny w potoku Duna w punkcie zlokalizowanym 1 km poniżej miejsca prowadzenia prac. Kontrole wykonywać co 14 dni lub częściej. W przypadku gdy stężenie zawiesin będzie przekraczało 40 mg/l, wprowadzić przerwę w pracach o długości wskazanej przez ichtiologa.
  - 2.22 Miejsca gromadzenia materiałów sypkich oraz produkcji materiałów budowlanych (mas betoniarskich, prefabrykatów, kruszyw, itp.) lokalizować w odległości nie mniejszej niż 100 m od istniejących koryt cieków.
  - 2.23 Po zakończeniu robót teren uporządkować i wykonać zabiegi wspomagające odtworzenie terenów zielonych, w tym obsiew z wykorzystaniem rodzimych gatunków zgodnych z warunkami siedliskowymi. Wyboru gatunków do obsiewu dokonać we współpracy z botanikiem.
  - 2.24 Pierwsze przepuszczenie wód przez wybudowaną zaporę oraz wybudowany odcinek koryta potoku przeprowadzić w okresie od 1 czerwca do końca lutego (optymalny termin to 1 czerwca – 31 sierpnia).
  - 2.25 Osadnik rumoszu wykonać w taki sposób, aby linia brzegowa była urozmaicona, a obwałowania od strony odwodnej (poza częścią przyległą do koryta potoku), miały

- łagodne nachylenie w stosunku 1:5, umożliwiające wytworzenie się w strefie przybrzeżnej szerokich kilkumetrowych stref płycizn i zajęcie ich przez gatunki roślin.
- 2.26 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach I.2.4, I.2.6 i I.2.18, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie do 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.
  - 2.27 Przed rozpoczęciem fazy budowy wykonać zaplecze budowy i drogę dojazdową do zaplecza budowy. Zaplecze służyć ma do magazynowania materiałów budowlanych, garażowania i tankowania maszyn, bieżących napraw maszyn i urządzeń, lokalizacji obiektów socjalnych (szatnie, biuro, przenośne kabiny sanitarne) i pojemników na odpady.
  - 2.28 Teren zaplecza budowy, po którym poruszać się będą maszyny i samochody uszczelnić od podłoża. Każdego dnia po zakończeniu pracy, a szczególnie w dni wolne od pracy, maszyny i samochody parkować na wyznaczonym do tego celu terenie zaplecza budowy.
  - 2.29 Wykonawca zobowiązany jest do cyklicznego usuwania zanieczyszczeń powstałych na drogach w wyniku ruchu samochodów i maszyn związanych z realizacją projektowanego zamierzenia inwestycyjnego.
  - 2.30 Do garażowania i tankowania maszyn należy wydzielić część powierzchni zaplecza, która będzie uszczelniona od podłoża.
  - 2.31 Zaplecze budowy zlokalizować poza zasięgiem wód powodziowych o prawdopodobieństwie zalewu $Q_p=0,2\%$.
  - 2.32 Należy sprawdzać na bieżąco stan techniczny pracujących maszyn budowlanych i transportowych, aby wyeliminować wycieki węglowodorów ropopochodnych do podłoża.
  - 2.33 W przypadku zaistnienia jakichkolwiek awarii w zakresie zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi grunt zanieczyszczony na skutek awarii należy natychmiast usunąć.
  - 2.34 W pobliżu miejsca garażowania i tankowania maszyn powinno znajdować się stanowisko z sorbentem służącym do likwidacji powstałych wycieków i wylewów substancji ropopochodnych.
  - 2.35 Zaplecze budowy należy wyposażać w szczelne bezodpływowe zbiorniki ścieków bytowych, których zawartość będzie przekazywana podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zagospodarowanie.
  - 2.36 Należy w maksymalny sposób ograniczyć czas prowadzenia odwodnień i stosować metody ograniczające ilość odpompowywanej wody wraz z jej ochroną przed zanieczyszczeniem.
  - 2.37 Stosować wyłącznie sprawne technicznie środki transportu i urządzenia z atestami o niskiej emisji dźwięku. Eliminować z pracy niesprawne urządzenia, mogące powodować podwyższony poziom hałasu w ich otoczeniu.

- 2.38 W trakcie prowadzonych prac budowlanych ograniczyć skutki wtórnego zapylenia poprzez zachowanie wysokiej kultury robót, w szczególności poprzez systematyczne porządkowanie placu budowy, zraszanie pyłących powierzchni dróg, usuwanie powstałych zanieczyszczeń z wykorzystaniem urządzeń mechanicznych (specjalistycznych samochodów). W miejscach wyjazdu sprzętu ciężkiego z placu budowy zainstalować stanowiska, gdzie będzie się odbywać wstępne usuwanie gruntu czy błota z kół pojazdów, które stanowią źródło niezorganizowanego pylenia z powierzchni dróg.
- 2.39 Odpady powstające podczas realizacji inwestycji należy segregować i magazynować selektywnie w pojemnikach lub w wydzielonych i przystosowanych do tego celu miejscach, w warunkach zapobiegających pyleniu i rozwiewaniu frakcji lekkich oraz ich negatywnemu oddziaływaniu na środowisko oraz zapewnić ich sukcesywny odbiór przez podmioty uprawnione do dalszego ich gospodarowania.
- 2.40 Odpady niebezpieczne należy segregować i magazynować odrębnie w wyznaczonych pojemnikach ustawionych na terenie utwardzonym, zabezpieczonym przed dostępem osób trzecich do czasu przekazania podmiotom uprawnionym do dalszego gospodarowania tymi odpadów.
- 3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:**
- 3.1 Wodę w zbiorniku przetrzymywać nie dłużej niż 5 dób (120 godzin), a w sytuacjach nadzwyczajnych do 14 dni (336 godzin).
- 3.2 Utrzymywać przepływ nienaruszalny poniżej zapory na poziomie nie mniejszym niż $Q=0,195 \text{ m}^3/\text{s}$.
- 3.3 Nie rzadziej niż raz na 5 lat wybierać rumosz skalny z łapacza rumoszu.
- 3.4 Prace konserwacyjne w czaszy zbiornika prowadzić poza okresem od 1 kwietnia do 15 maja.
- 3.5 Prace konserwacyjne w łapaczu rumoszu prowadzić pod nadzorem ichtiologicznym.
- 3.6 Regularnie, nie rzadziej niż raz w roku, oczyszczać urządzenie spustowe, w szczególności progi różnicujące przepływ i szczeliny dla migracji ryb w tych progach.
- 3.7 Usuwać mechanicznie nasypiska przy wylocie z niecki wypadowej od strony wody dolnej oraz przy wlocie do urządzenia spustowego od strony wody górnej.
- 3.8 Tereny położone w obrębie suchego zbiornika, do których inwestor posiada tytuł prawny, wykorzystywać jako pastwisko lub łąki kośne. Wskazane koszenie corocznie (konieczne nie rzadziej niż raz na 2 lata) w okresie 1 - 30 września, z pozostawieniem - każdorazowo w innym miejscu - 5-10% powierzchni łąk niekoszonych i wywozem biomasy.
- 3.9 Nie dopuszcza się wykorzystania łapacza rumoszu do celów wędkarskich.
- 3.10 Oświetlenie inwestycji ograniczyć wyłącznie do korony i korpusu zapory, placu manewrowego przy wejściu do upustu dennego, parkingu przy budynku zaplecza, drogi na koronie zapory oraz drogi łączącej zaporę z budynkiem zaplecza. Do oświetlenia wykorzystać oprawy z odbłyśnikami ograniczającymi rozprzestrzenianie się światła poza teren przeznaczony do oświetlenia.

3.11 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punkcie I.3.5, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie do 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.

4. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4.1 Zachować przepływ nienaruszalny na rzece Duna na poziomie nie mniejszym niż $0,195 \text{ m}^3/\text{s}$.

4.2 W dnie kanału spustowego wykonać ciąg progów stałych o wysokości 0,3 m ustawionych prostopadle do nurtu i wyposażonych w szczelinę o szerokości 0,3 m. Szczeliny w sąsiadujących zastawkach lokalizować przeciwnie.

4.3 Wylot z urządzenia spustowego wprowadzać bezpośrednio (bezstopniowo) do niecki wypadowej. Wylot niecki wypadowej lokalizować na poziomie równym lub maksymalnie zbliżonym do poziomu dna potoku.

4.4 Szczeliny kratownic na doprowadzeniu wody do urządzenia spustowego od strony wody górnej winny wynosić nie mniej niż 0,5 m.

4.5 Na odcinkach, gdzie zachowane zostanie stare koryto: nie ingerować w dno ciekłu; nie zmieniać szerokości koryta ciekłu, umocnienia ograniczyć wyłącznie do wykonania opasek z kamienia łamanego na brzegach wklęsłych, układanych na geowłókninie do wysokości nie większej niż 2 m.

4.6 Nie umacniać dna na odcinkach, gdzie wykonane zostanie nowe koryto (nie dotyczy 40-metrowego odcinka przed spustami).

4.7 Masy ziemne niewbudowane w zapórę, wykorzystać do makroniwelacji terenu.

4.8 Po zakończeniu prac, obszar, z którego pozyskano masy ziemne zasypać.

II. Stwierdzam:

1. Konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej:

1.1 Za przeprowadzenie wycinki drzew i krzewów w związku z realizacją inwestycji, przed zakończeniem realizacji przedsięwzięcia, dokonać nasadzeń drzew i krzewów gatunków charakterystycznych dla siedlisk *91E0 i 9170. Nasadzeń dokonać w miejscu lub miejscach o potwierdzonych przez fitosocjologa właściwych warunkach siedliskowych o łącznej powierzchni nie mniejszej niż 7 ha. Skład gatunkowy nasadzeń winien zostać zaakceptowany przez fitosocjologa.

1.2 Po zakończeniu budowy, pod nadzorem ornitologa i w miejscu zaakceptowanym przez ornitologa jako właściwe dla pliszki górskiej *Motacilla cinerea*, w górnej części ciekłu Duna (poza obszarem wycinki), powiesić nie mniej niż 2 budki lęgowe dostosowane do wymagań ww. gatunku.

1.3 Po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia, w okresie wczesnowiosennym, na terenie i w sąsiedztwie miejsca inwestycji (w odległości

do 1 km od przedsięwzięcia) wywiesić 50 skrzynek lęgowych dla nietoperzy. Budki wywiesić w grupach po 6 – 8 sztuk. Szczegółowa lokalizacja skrzynek oraz model skrzynek winny uwzględniać wymagania poszczególnych gatunków nietoperzy. Kontroli zgodności lokalizacji oraz modelu skrzynek z wymaganiami nietoperzy winien dokonać chiropterolog. Winien on również pełnić bezpośredni nadzór w czasie ich wieszania, a także nadzór nad ich konserwacją na etapie eksploatacji inwestycji. Konserwację skrzynek ograniczyć do ich naprawy poprzez poprawienie ich szczelności oraz uzupełnienie brakujących elementów (nie wolno stosować żadnych środków chemicznych do ich konserwacji), a także oczyszczenia budek z odchodów. W przypadku poważniejszego uszkodzenia lub zniszczenia skrzynek wymienić je na nową. Kontrole skrzynek należy rozpocząć rok po wywieszeniu i prowadzić je przez minimum 5 lat, raz w roku w okresie od końca lipca do końca sierpnia.

2. Konieczność monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

2.1 Po wybudowaniu zapory, bezpośrednio po zakończeniu budowy oraz w okresie tarła pstrąga, przy udziale specjalisty ichtiologa, sprawdzić skuteczność urządzeń wspomagających migrację zwierząt, pod kątem przemieszczania się ichtiofauny w dół i w górę cieku. W przypadku stwierdzenia ich wadliwego funkcjonowania powodującego utrudnienia w przemieszczaniu się ichtiofauny, należy bezzwłocznie usprawnić ich działanie.

2.2 Metodykę prowadzenia działań, polegających na sprawdzeniu skuteczności funkcjonowania urządzeń wspomagających migrację ryb, o których mowa w punkcie II.2.1 przedłożyć do zaopiniowania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu nie później niż na 60 dni przed terminem planowanego rozpoczęcia monitoringu.

2.3 Wyniki monitoringu przekazywać corocznie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu do 31 stycznia każdego roku następującego po roku prowadzenia obserwacji.

III. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

IV. Integralną częścią decyzji jest Załącznik, będący charakterystyką przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Pan Marcin Balicki, działając w imieniu i na rzecz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, wnioskiem z dnia 20 czerwca 2013 r., znak: HK-2362/42/1267/13 (data wpływu 24 czerwca 2013 r.), wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „**Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko w woj. dolnośląskim**” oraz o określenie na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia

3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dalej zwana „ustawą ooś”, zakresu raportu. Wniosek uzupełniono w zakresie formalnym w dniu 17 lipca 2013 r. (pismo z dnia 15 lipca 2013 r., znak: HK-2362/52/1482/13). Informacje zawarte we wniosku uszczegółowiono pismem z dnia 17 lipca 2013 r., znak: HK-2362/54/1522/13.

We wniosku wskazano, iż do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i objętych wnioskiem, zaliczono:

- zaporę jako budowlę przeciwpowodziową i piętrzącą wodę o wysokości piętrzenia większej od 5 m,
- wylesienie o powierzchni większej od 1 ha oraz wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu dotyczące lasów będących enklawą pośród użytków rolnych, a także wylesienie, mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu dotyczące lasów łęgowych,
- drogi eksploatacyjne o nawierzchni twardej ze względu na długość większą niż 1 km,
- przebudowę linii energetycznej 110 kV.

Po przeanalizowaniu przedłożonych dokumentów Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, pismem znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.1, wystąpił na podstawie art. 64 § 2 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* o uzasadnienie wniosku wskazując na właściwość podmiotową i przedmiotową organu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś dla wszystkich zadań objętych wnioskiem, a także o przedłożenie map ewidencyjnych, oraz wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla przedsięwzięć objętych wnioskiem, będących w kompetencji organu ale niewymienionych w ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. *o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych* (Dz. U. Nr 143, poz. 963 ze zm.) i jednocześnie niebędących obiektami funkcjonalnie powiązаныmi z zamierzeniem. Ponadto organ wniósł o uszczegółowienie załącznika graficznego w zakresie gmin będących w zasięgu oddziaływania inwestycji. W piśmie z dnia 15 lipca 2013 r., (data wpływu 17 lipca 2013 r.), znak: HK-2362/52/1482/13), uszczegółowionym pismem z dnia 17 lipca 2013 r., znak: HK-2362/54/1522/1, Wnioskodawca wskazał, iż wszystkie zadania objęte wnioskiem będą realizowane na podstawie ustawy ooś. Wymienione we wniosku drogi o nawierzchni twardej będą obiektami funkcjonalnie związanymi z przedsięwzięciem i służyć będą do obsługi projektowanego suchego zbiornika „Krosnowice”. Właściwość przedmiotową i podmiotową Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś dla zadania obejmującego wycinkę drzew i krzewów uzasadniono zapisami art. 29 ust. 1 ustawy *o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych*, wskazując, iż zgodnie z powołaną regulacją: „Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o pozwoleniu na realizację inwestycji nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych”.

Wnioskodawca pismem z dnia 17 lipca 2013 r. wyłączył z wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przebudowę linii 110 kV.

W dniu 2 sierpnia 2013 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wydał postanowienie znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.4, w którym ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Wypełniając dyspozycję ustawową zawartą w art. 69 ust. 4 ustawy ooś, postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.5, organ zawiesił postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Opracowanie pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko w woj. dolnośląskim. Opracowanie przyrodnicze. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, opracowany pod kierownictwem dr. Inż. Jacka Bonenberga (lipiec 2014 r.), dalej zwane „Raportem”, przedłożono w dniu 6 sierpnia 2014 r. wraz pismem z dnia 5 sierpnia 2014 r., znak: HK-2362/156/1540/14, a zatem ustąpiły przyczyny zawieszenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.7, organ podjął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pismem z dnia 1 września 2014 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.11, tutejszy organ wystąpił do Wnioskodawcy o uzupełnienie materiału dowodowego m. in. w zakresie: szczegółowej charakterystyki przedsięwzięcia jego oddziaływań oraz oddziaływań skumulowanych, a także działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływania, metodyki, przedłożenia załączników graficznych z zakres prac i z naniesioną inwentaryzacją faunistyczną i florystyczną, zakresem wycinki drzew, uszczegółowioną oceną wpływu zamierzenia na cele środowiskowe w granicach planistycznych, których realizowane jest zamierzenie i na które oddziałuje oraz o wyłączenie z wniosku poboru mas ziemnych.

Materiał uzupełniono pismem z dnia 14 listopada 2014 r., znak: HK-2362/177/2338/14. W uzupełnieniu tym, Wnioskodawca powołując się na ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014 r. poz. 613 ze zm.), wskazał, iż planowane zagospodarowanie mas ziemnych nie jest wydobywaniem kopalin celem uzyskania korzyści gospodarczych, a jedynie przemieszczeniem mas ziemnych na nasyp korpusu zapory. W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej” (w analogicznej sytuacji), organ zasięgnął opinii Dyrektora Wydziału Geologii Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego. Pismem z dnia 14 listopada 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.24, zwrócił się do Dyrektora Wydziału Geologii Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego o informacje, czy pozyskanie kopalin z obszaru inwestycji i wykorzystanie ich do realizacji inwestycji, jest wydobywaniem i tym samym czy wymagają uzyskania koncesji. W odpowiedzi organ wskazał, iż zaplanowane prace nie będą polegały na wydobywaniu kopalin z udokumentowanego złoża zdefiniowanego przez art. 6 ust. 1 pkt. 19 ustawy Prawo geologiczne i górnicze jako naturalne nagromadzenie minerałów, skał oraz innych substancji, których wydobywanie może przynieść korzyść gospodarczą, a jedynie

będą polegały na przemieszczaniu mas powstałych w związku z prowadzonymi pracami budowlanymi. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż całość mas ziemnych zostanie zagospodarowana na terenie inwestycji, organ wskazał, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, nie wymaga uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża.

Przedmiotem oceny jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego. Planowany zbiornik ze względu na niewielką pojemność (maksymalna pojemność zbiornika wynosi około 1,92 mln m³), kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Do zbiorników mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dalej zwane „rozporządzeniem ooś”, kwalifikują się zbiorniki przeznaczone do stałego magazynowania lub zatrzymywania nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody, a zatem o pojemności pięciokrotnie większej. Realizowana w ramach planowanego zamierzenia zaporą ziemną o okresowym piętrzeniu wody do 15,7 m, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt.36 rozporządzenia ooś kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie jest inwestycją w zakresie budowli przeciwpowodziowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963 ze zm.). Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Krag stron postępowania organ ustalił na podstawie informacji zawartych we wniosku, załączonych do wniosku map: sytuacyjno-wysokościowych, do celów projektowych z naniesionym zakresem inwestycji i oddziaływania. Stronami są: Wnioskodawca, właściciele, użytkownicy wieczystości i zarządcy nieruchomości znajdujących się na terenie inwestycji oraz w obszarze jego oddziaływania, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii. W przedmiotowym postępowaniu administracyjnym liczba stron przekracza 20. W związku z powyższym i stosownie do dyspozycji ustawowej art. 74 ust. 3 ustawy ooś, organ zawiadamiał strony postępowania o wszystkich czynnościach organów administracji publicznej na zasadzie określonej w art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, poprzez obwieszczenia. Obwieszczenia umieszczano na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń: w siedzibie Urzędu Gminy Kłodzko, Urzędu Miasta Kłodzko i Urzędu Miasta i Gminy Bardo, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, na stronie: wroclaw.rdos.gov.pl.

Zawiadomieniem z dnia 23 lipca 2013 r., znak: WOOŚ.4204.4.2013.ŁCK.2 i obwieszczeniem z dnia 23 lipca 2013 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.3, organ poinformował Pełnomocnika Wnioskodawcy i pozostałe strony postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

W trybie art. 21 ustawy ooś dane o: wniosku, postanowieniu o zakresie raportu, przedłożonym raporcie, zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych

o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, kolejno pod nr: 833/2013, 834/2013, 866/2014.

Wypełniając dyspozycję ustawową art. 77 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2, w związku z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku o opinię przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 11 grudnia 2014 r., znak: WOOS.4204.1.2013.ŁCK.16. Planowany zbiornik nie jest przeznaczony do stałego magazynowania lub zatrzymywania nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody, a zatem nie ma tu zastosowania przepis art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte oraz art. 78 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte ustawy ooś. Również zaznaczyć należy, iż transponowana do rozporządzenia ooś Dyrektywa Parlamentu Europejskiego I Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, stanowi iż do przedsięwzięć podlegających ocenie oddziaływania na środowisko wymienionych w załączniku nr 1 zaliczają się zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub stałego gromadzenia wody w przypadku gdy nowe lub dodatkowe masy wód zatrzymanych lub zmagazynowanych przekraczają 10 mln m³. Dyrektywa w załączniku 1 nie uwzględnia zbiorników o mniejszych możliwościach retencyjnych, powstałych w związku z realizacją budowli piętrzącej o wysokości powyżej 5 m, tak jak w przedmiotowym przypadku. A zatem właściwym do wydania opinii przed wydaniem niniejszej decyzji był Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku postanowieniem z dnia 14 stycznia 2015 r. (data wpływu 20 stycznia 2015 r.), znak: NS-ZNS-711-07/WB/14, pozytywnie zaopiniował z zastrzeżeniami – warunki realizacji przedsięwzięcia pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, tj.:

1. na etapie projektowania i realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia należy przewidzieć rozwiązania techniczne i organizacyjne, aby wszelkie działania związane z realizacją inwestycji i późniejszą eksploatacją nie powodowały uciążliwości dla terenów zabudowy chronionej,
2. w fazie eksploatacji zbiornika podczas zalewania czasy wezbranymi wodami potoku należy kontrolować stan podłoża oraz konstrukcję zapory pod względem możliwości wystąpienia przecieku wód zgromadzonych w zbiorniku.

Warunki nie zostały zadysponowane w sentencji niniejszej decyzji, bowiem zasadniczym celem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie takich warunków realizacji przedsięwzięcia, aby zabezpieczyć w możliwie szerokim zakresie interesy ochrony środowiska godząc je z interesami przemawiającymi za realizacją przedsięwzięcia. Warunek określony w pkt. 1 winien wskazywać działania jakie Inwestor powinien podjąć, aby realizacji i późniejsza eksploatacja inwestycji nie powodowała przekroczenia uciążliwości dla terenów zabudowy chronionej. Mimo, iż organ nie zadysponował w sentencji niniejszej decyzji w identycznym brzmieniu tego warunku, to warunki sformułowane przez tutejszy organ wypełniają wymóg ograniczania uciążliwości

na terenach zabudowanych. Organ również uznał, że warunek określony w pkt. 2 wynika z mocy prawa, a nie z zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w oparciu o art. 33 cytowanej ustawy, obwieszczeniem z dnia 11 grudnia 2014 r., znak: WOOS.4204.2.2013.ŁCK.17, podał do publicznej wiadomości informacje o planowanym przedsięwzięciu, tj. o:

- przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko,
- wszczęciu postępowania,
- przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie,
- organie właściwym do wydania decyzji oraz organie właściwym do wydania opinii,
- możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu,
- możliwości składania uwag i wniosków,
- sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania,
- organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

W obwieszczeniu organ wskazał, że postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzone jest na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, w imieniu, którego wystąpił Pan Marcin Balicki. Wyjaśnił również, iż organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z art. art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Poinformował także o wystąpieniu do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku o opinię przed wydaniem decyzji (jako organu właściwego w sprawie). Ponadto wskazał, że każdy może zapoznać się z całą dokumentacją zgromadzoną w sprawie od dnia publicznego wywieszenia obwieszczenia, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu przy pl. Powstańców Warszawy 1, w pokoju 3018 w godzinach od 7³⁰ do 15³⁰. Poinformował o możliwości składania od dnia 18 grudnia 2014 r. do 7dnia stycznia 2015 r. (włącznie), uwag i wniosków odnośnie planowanego przedsięwzięcia w formie pisemnej pod w/w adresem, ustnie do protokołu lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o *podpisie elektronicznym* (Dz. U. z 2013 r., poz. 262 ze zm.). Wyjaśnił, iż organem właściwym do rozpatrzenia tych uwag i wniosków był Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, co zostało wskazane w ww. obwieszczeniu. Społeczeństwo zostało poinformowane, że uwagi i wnioski wniesione po wyznaczonym terminie pozostaną bez rozpatrzenia.

W oparciu o art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś informacje o planowanym przedsięwzięciu zostały podane do publicznej wiadomości, poprzez:

- ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu właściwego w sprawie tj. na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu,

- udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu (www.wroclaw.rdos.gov.pl),
- ogłoszenie informacji o planowanym przedsięwzięciu poprzez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu realizacji planowanego przedsięwzięcia poprzez wywieszenie obwieszczeń na tablicach ogłoszeń: Urzędu Gminy Kłodzko, Urzędu Miasta Kłodzko, Urzędu Miasta i Gminy w Bardzie, a także w BIP Urzędu Miasta i Gminy w Bardzie.
- przez ogłoszenie w prasie – w dodatku dolnośląskim „Gazety Wyborczej”.

W dniu 17 grudnia 2014 r., obwieszczenie zostało opublikowane w dolnośląskim dodatku „Gazety Wyborczej”. Obwieszczenie zamieszczone było na tablicach ogłoszeń wyżej wymienionych Urzędów i w BIP Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie od 17 grudnia 2014 r. do 7 stycznia 2015 r. (włącznie).

W wyznaczonym terminie nie wniesiono uwag i wniosków do postępowania.

Uwagi i wnioski odnośnie przedmiotowego przedsięwzięcia, po wyznaczonym terminie, wnieśli mieszkańcy wsi Krosnowice.

Wnoszący podnieśli kwestię braku konsultacji społecznych ze strony Inwestora, tj. RZGW we Wrocławiu. Wspomnieli, iż celowość budowy zbiornika, podjęcia prac melioracyjnych w terenie na rzece Nysie Kłodzkiej, która jest głównym zagrożeniem powodziowy, była tematem spotkania zorganizowanego przy udziale mediów w 2013 r., na którym nieobecny był Wnioskodawca. Wniesiono również o możliwość spotkania w terminie wyznaczonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Jedna z osób wnoszących uwagi zawnioskowała także o sporządzenie ekspertyzy botanicznej i ornitologicznej oraz o powołanie niezależnych ekspertów w dziedzinie ssaków, ryb, gadów i płazów z udziałem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

W odpowiedzi na wniesione uwagi, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, pismem z dnia 4 lutego 2015 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.21, wyjaśnił, iż informacje o toczącym się postępowaniu zostały podane do publicznej wiadomości, obwieszczeniem z dnia 11 grudnia 2014 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.17. Objął, iż w obwieszczeniu tym organ poinformował społeczeństwo o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, o sposobie i możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym była ona wyłożona do wglądu, a także o możliwości składania uwag i wniosków, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, oraz organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków. Zaznaczył, iż w wyznaczonym terminie nikt nie zgłosił uwag i wniosków. Odnosząc się do uwagi o wyznaczenie terminu spotkania organ podkreślił, iż Stronom w postępowaniu i ich pełnomocnikom, zgodnie z art. 73 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w każdym stadium postępowania, przysługuje prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek lub odpisów. Wyjaśnił, iż wszelkich informacji o powziętych i planowanych działaniach przeciwpowodziowych na terenie przedmiotowej gminy, winny udzielić Władze tej Gminy, Regionalny Zarządy Gospodarki Wodnej we Wrocławiu oraz Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych (w tym w szczególności w kwestiach związanych z pracami melioracyjnymi oraz budową/przebudową i modernizacją

wałów przeciwpowodziowych). Odnosząc się do prośby o sporządzenie ekspertyzy botanicznej i ornitologicznej w celu potwierdzenia istniejących tam gatunków roślin, również chronionych (np. zimowit jesienny, przebiśnieg, pierwiosnka, podkolan biały, ostnica włosowata, dzięgiel litwor, śnieżyca wiosenna) i zwierząt (np. pliszka siwa, dzięcioł czarny, drozd śpiewak, derkacz, pokląskwa, bocian czarny, grzywacz) oraz o powołanie niezależnych ekspertów w dziedzinie ssaków, ryb, gadów i płazów z udziałem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, a także o rozważenie kwestii wpływu planowanych prac na gatunki chronione, ich równowagę w środowisku naturalnym, w rozmnażaniu i życiu, organ poinformował, iż w dniu 6 sierpnia 2014 r., złożony został Raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, który analizował wpływ planowanej inwestycji na środowisko, w tym na środowisko przyrodnicze (gatunki roślin, zwierząt, siedliska przyrodnicze, korytarze migracyjne). Wyjaśnił, iż Raport ten został wykonany przez specjalistów z wielu dziedzin (inżynieria środowiska, ornitologia, ichtiologia, fizyka techniczna, chiropterologia, herpetologia, teriologia, fitosocjologia) i potwierdza występowanie części wskazanych przez Wnoszących uwagi gatunków, tj.: zimowita jesiennego, pierwiosnka wyniosłego, śnieżycy wiosennej, pliszki siwej *Motacilla alba*, śpiewaka (drozda śpiewaka) *Turdus philomelos*, derkacza *Crex crex*, pokląskwy *Saxicola rubetra*, bociana czarnego *Ciconia nigra* i grzywacza. Podkreślił, iż opracowanie to zostało przeanalizowane przez pracowników Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu i na jego podstawie oceniony został wpływ planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze. Zaznaczył iż w oparciu o powyższe, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nałożone zostaną warunki, które Inwestor będzie musiał wypełnić na etapie projektowania, realizacji i eksploatacji inwestycji, aby wpływ tej inwestycji na środowisko był jak najmniejszy. Zaakcentował, że zgodnie z zapisami art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.), Inwestor zobligowany jest uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją konkretnej inwestycji. Nadmienił przy tym, że w przypadku kolizji planowanych prac ze stanowiskami ww. roślin lub zwierząt gatunków chronionych, w stosunku do których obowiązują zakazy, przed rozpoczęciem prac Inwestor zobowiązany jest do uzyskania odrębnego zezwolenie właściwego organu na czynności zakazane w stosunku do tych gatunków, a w przypadku uzyskania takiego zezwolenia do prowadzenia prac z uwzględnieniem warunków wynikających z zezwolenia.

W oparciu o powyższe skonstatował, iż w jego ocenie, realizacja przedmiotowej inwestycji – przy uwzględnieniu warunków, które tutejszy organ określi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz warunków wynikających z obowiązującej regulacji prawnej – nie zakłóci równowagi w środowisku naturalnym ani nie wpłynie w istotny sposób na rozmnażanie i życie ww. gatunków roślin i zwierząt.

Na zasadzie określonej w art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, zawiadomieniem z dnia 11 lutego 2015 r., znak: WOOŚ.4204.2.2013.ŁCK.22, oraz obwieszczeniem z dnia 11 lutego 2015 r.,

znak: WOŚ.4204.2.2013.ŁCK.23, poinformował strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia i o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Przed wydaniem niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w powyższym terminie żadna ze stron nie wniosła uwag ani wniosków do postępowania.

W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do rozpatrzenia przedłożono komplet dokumentacji zgodny z art. 74 ust. 1 ustawy ooś.

Na poziomie przedsięwzięcia analizie poddano 3 warianty przedsięwzięcia:

- Wariant 1 – wariant proponowany przez wnioskodawcę tj., wykonanie suchego zbiornika o maksymalnej pojemności powodziowej 1,92 mln m³ i piętrzeniu wody do rzędnej 321,6 m n. p. m wraz z wycinką drzew na powierzchni całej czaszy zbiornika. Okresem najbardziej ingerującym w środowisko jest okres budowy związany z budową zapory czołowej, lokalną regulacją potoku oraz wycinką drzew na obszarze całej czaszy zbiornika. Okres eksploatacji jest okresem nie ingerującym zasadniczo w przyrodę ożywioną i nieożywioną. Elementem negatywnym jest częściowa zmiana (dla przepływów wysokich) naturalnych warunków odpływu wód w potoku Duna poniżej zapory. Okres częściowego zatrzymania fali powodziowej wydłuża się o czas od kilku do kilkudziesięciu godzin (w zależności od prawdopodobieństwa wystąpienia fali powodziowej. Zasadniczą szkodę dla środowiska spowodować może awaria zapory, która może nieść za sobą znaczące skutki zarówno dla przyrody jak i społeczności lokalnej. Likwidacja zapory i zbiornika również ingeruje w środowisko choć z mniejszą intensywnością niż okres budowy zbiornika.
- Wariant 2 - racjonalny wariant alternatywny tj. wykonanie zbiornika o stałym poziomie piętrzenia na rzędnej około 318,1 m n. p. t i pojemności 0,765 mln m³, oraz dodatkowo utworzenia rezerwy powodziowej o pojemności około 1,15 mln m³ przy piętrzeniu 321,6 m n. p. m wraz z wycinką drzew na powierzchni całej czaszy zbiornika. Okresem najbardziej ingerującym w środowisko podobnie jak w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę jest okres budowy związany z budową zapory czołowej, lokalną regulacją potoku oraz wycinką drzew na obszarze całej czaszy zbiornika. Nastąpi zmiana ekosystemu z wód płynących na wody stojące. W okresie Okres eksploatacji jest okresem ingerującym w nieznacznym stopniu w przyrodę ożywioną i nieożywioną, wyjątek stanowi tu ichtiofauna gdyż realizacja inwestycji wiąże się z przerwaniem korytarza migracji wzdłuż potoku Duna w górę cieku. Elementem pozytywnym jest możliwość wykorzystania czaszy zbiornika przez ptaki migrując. Nastąpi zwiększenie ruchu turystycznego, powodowane stałym piętrzeniem (wypełnieniem) zbiornika umożliwiającym jego wykorzystanie w celach rekreacyjnych. Elementem negatywnym jest zmiana naturalnych warunków odpływu wód w potoku Duna poniżej zapory. Zasadniczą szkodę dla środowiska spowodować może awaria zapory, która w przypadku „stałego” piętrzenia może nieść ze sobą bardziej znaczące skutki zarówno dla przyrody jak i społeczności lokalnej niż

w przypadku zbiornika suchego. Likwidacja zapory i zbiornika również ingeruje w środowisko choć z mniejszą intensywnością niż okres budowy zbiornika.

- Wariant 3 - wariant najkorzystniejszy dla środowiska (przy zachowaniu głównego celu jakim jest ochrona przeciwpowodziowa dolinie potoku Duna poniżej zapory i doliny Nysy Kłodzkiej) tj. budowa suchego zbiornika o maksymalnej pojemności powodziowej 1,92 mln m³ i piętrzeniu wody do rzędnej 321,6 m n.p.m., przy ograniczeniu wycinki drzew w czaszy zbiornika do zapory zbiornika wraz z elementami towarzyszącymi, miejscami regulacji rzeki i zalewu o prawdopodobieństwie Q=10% wraz z działaniami minimalizującymi negatywne oddziaływania. Karczowaniu zieleni będzie podlegał teren o powierzchni 5,1 ha, czyli o około 51% mniejszy niż w wariantcie 1. Oddziaływania dla tego wariantu są zbliżone do wariantu proponowanego przez wnioskodawcę ze zmniejszeniem presji na florę i faunę obszaru zbiornika dla okresu budowy w wariantcie 1. Okres eksploatacji jest okresem (analogicznie jak dla wariantu 1) nieingerującym zasadniczo w przyrodę ożywioną i nieożywioną. Jako element dodatni (pozytywny) należy traktować zwiększenie bezpieczeństwa powodziowego lokalnej społeczności. Analogicznym (jak dla wariantu 1) elementem negatywnym jest częściowa zmiana (dla przepływów wysokich) naturalnych warunków odpływu wód w potoku Duna poniżej zapory. Zasadniczą szkodę dla środowiska spowodować może awaria zapory, która może nieść za sobą znaczące skutki zarówno dla przyrody jak i społeczności lokalnej. Likwidacja zapory i zbiornika również ingeruje w środowisko choć z mniejszą intensywnością niż okres budowy zbiornika.

Wnioskodawca zaproponował realizację inwestycji w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska, z ograniczoną wycinką drzew oraz z szeregiem działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia, które zostały zadysponowane w sentencji niniejszej decyzji. Przedstawiona w Raporcie analiza wariantów i oddziaływania tych wariantów na środowisko w sposób jednoznaczny wykazała, że najlepszym rozwiązaniem jest wariant polegający na realizacji suchego zbiornika z minimalnym możliwym zakresem wycinki. Nadrzędnym zadaniem planowanego zbiornika jest ochrona przeciwpowodziowa. Zbiorniki stale piętrzące (zbiorniki z rezerwą przeciwpowodziową) w przeciwieństwie do zbiorników suchych stale piętrzą wodę. Stałe piętrzenie działa niekorzystnie na możliwości redukcyjne takiego zbiornika zmniejszając objętość możliwej do przyjęcia wody powodziowej do czaszy zbiornika. Zbiornik ze stałym piętrzeniem, realizuje kilka zadań na raz (zaopatrzeniem w wodę, funkcjami rekreacyjnymi, funkcjami powodziowymi). W przypadku omawianego przedsięwzięcia wielozadaniowość ta nie ma uzasadnienia, a naczelnym problemem do rozwiązania w Kotlinie Kłodzkiej jest problem powodzi. Zalewy suchego zbiornika są pewnym incydentem w czasie, po którym następuje jego szybkie opróżnianie i powrót do stanów (przepływów) naturalnych - minimalizuje to zakres oddziaływań na środowisko geologiczne (zjawiska erozyjne i abrazyjne). W przypadku zbiornika mokrego presje na środowisko geologiczne występują nieustannie (falowanie zbiornika). Wariant realizacji suchego zbiornika z zakresem maksymalnej i minimalnej wycinki jest w wielu sytuacjach tożsamy. Niemniej, ograniczony zakres wycinki oznacza zachowanie części obszaru stwarzającego lepsze warunki bytowania

dla wszystkich gatunków. Wycinka przeprowadzona tylko w ograniczonym zakresie, powinna przyczynić się do zachowania istniejących siedlisk leśnych z ich całym, charakterystycznym składem gatunkowym. Zachowana zostanie również ciągłość korytarza ekologicznego wzdłuż ciek. Czynniki te zdecydowały o wyborze wariantu najlepszego dla środowiska jako rekomendowanego do realizacji.

W oparciu o analizę zaproponowanych rozwiązań, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przychylił się do wniosku Inwestora, tj. do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie 3, czyli wykonania suchego zbiornika, przy ograniczeniu wycinki drzew.

W ramach oceny oddziaływania na środowisko organ zbadał przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, w tym w szczególności na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Inwestycja realizowana będzie poza granicami obszarów chronionych na mocy art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.). Najbliżej położony obszar chroniony – obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Pasma Krowiarki PLH020019 znajduje się w odległości ok. 1,4 km, a ciek objęte pracami nie przepływają przez ten obszar chroniony. W ocenie tutejszego organu – realizacja inwestycji w zakresie przedstawionym we wniosku oraz przy uwzględnieniu ww. warunków – nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na cele i przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000 ani na spójność sieci Natura 2000.

Suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Krosnowice” zlokalizowany zostanie na potoku Duna, który jest lewobrzeżnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Przekrój zaporowy zbiornika został przyjęty w km 1+375 potoku Duna, ok. 50m poniżej połączenia Duny Dolnej i Duny Górnej (Topolicy). Powierzchnia zlewni w przekroju zbiornika wynosi 33,60 km² (około 95% całkowitej zlewni rzeki Duna). Zbiornik powstanie poprzez przegrodzenie potoku Duna zaporą ziemną. Przy maksymalnym poziomie piętrzenia 321,6 m n.p.m. zbiornik będzie zajmował obszar około 44 ha. Teren, na którym zaprojektowano zbiornik jest niezabudowany. Najbliższy budynek mieszkalny znajduje się 188 m poniżej zapory zbiornika w kierunku wschodnim. Pasmowa zabudowa mieszkaniowo-gospodarcza przy drodze powiatowej nr 3238 D, znajduje się w odległości 600 m na wschód od zapory. W bliskim sąsiedztwie inwestycji nie występują żadne zakłady szczególnie uciążliwe dla środowiska,

Planowana budowa suchego zbiornika realizowana będzie w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) *Duna Górna wraz z Duną Dolną* o kodzie PLRW60004121589, w obszarze dorzecza Odry (region wodny Środkowej Odry). JCWP *Duna Górna wraz z Duną Dolną* należy do typu 4 (potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym). Zgodnie z zapisami opublikowanego 27 maja 2011 r. *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* (M. P. Nr 40, poz. 451) ..." (PGWDO) omawiana JCWP, stanowi część scalonej części wód (SCWP) o kodzie SO0902. Jednolita Część Wód Powierzchniowych została zaklasyfikowana jako naturalna część wód, a jej stan został oceniony jako dobry, zagrożona ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w PGWDO. Wyznaczono dla niej derogacje 4(7) – 1 z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCWP, służące wyższemu celom społecznym, tj. ochronie przeciwpowodziowej.

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie w nowym cyklu planistycznym. Według aktualnej charakterystyki JCWP, określonej w opracowaniu „Ustalenie Celów środowiskowych dla Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP), Podziemnych (JCWPd) i Obszarów Chronionych” przygotowanej na zlecenie KZGW przez zespół autorski pod kierownictwem: mgr inż. Agnieszki Hobot (Gliwice, październik 2013r.), JCWP *Duna Górna* wraz z *Duną Dolną*, stanowi naturalną część wód, której stan ekologiczny oceniono jako umiarkowany (ocena stanu 2012 r.), a stan chemiczny jako dobry. W cyklu planistycznym na okres 2015-2021 brak uzasadnienia potrzeby utrzymania zmian hydromorfologicznych (zgodnie z art. 4 ust. 3 Dyrektywy 2006/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000. s.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275 z późn. zm.), zwana „Ramową Dyrektywą Wodną”). Celami ochrony analizowanej jednolitej części wód powierzchniowych jest osiągnięcie do 2021 roku dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód.

Jednolita część wód powierzchniowa osiąga dobry stan ekologiczny, kiedy wszystkie wskaźniki jakości wód należące do elementów biologicznych osiągają dobry stan. Natomiast elementy fizykochemiczne i hydromorfologiczne, jako elementy wspierające, umożliwiają osiągnięcie dobrego stanu przez elementy biologiczne. Jeśli elementy biologiczne spełniają warunki dla dobrego stanu, oznacza to, że warunki hydromorfologiczne danej jednolitej części wód muszą być na tyle dobre, że umożliwiają osiągnięcie dobrego stanu przez elementy biologiczne. Dalej, aby stan części wód określić jako dobry, zarówno stan ekologiczny, jak i stan chemiczny musi zostać określony jako dobry.

Kluczową składową oceny ekologicznego stanu wód są elementy biologiczne. Przedsięwzięcia hydrotechniczne oddziałują w bezpośredni sposób na hydromorfologię wód, a każda zmiana parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych pociąga za sobą zmiany zależnych od hydromorfologii biologicznych elementów. Stąd w oparciu o przedłożony materiał dowodowy dokonano oceny w jaki sposób zmiany parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych JCWP przełożą się na zależne od nich elementy biologiczne.

Z analizy zawartej w przedłożonym materiale dowodowym wynika, iż przedsięwzięcie nie wpłynie na reżim hydrologiczny cieków, w zakresie normalnych przepływów. Wpływ ten występuje jedynie przy przepływach związanych z prowadzeniem wód powodziowych, tj. o przepływach większych od przepływu dozwolonego wynoszącego $5 \text{ m}^3/\text{s}$. Po wybudowaniu zbiornika ze względu na to, iż nie wpływa on na przepływy niskie w korycie zachowany będzie przepływ naturalny (poza okresami wezbrań). Urządzenia spustowe zapewnią swobodny przepływ wodzie odpowiadającej przepływowi dozwolonemu bez piętrzenia. Redukcja fali powodziowej dla wody $Q_{50\%}$ wynosić będzie zaledwie 1%. Wzrost dynamiki przepływu w okresach spiętrzenia wody w zbiorniku, ograniczy się do czasu zatrzymania wody w zbiorniku. Zakładane przetrzymanie fali powodziowej z uwagi na krótki czas nie powoduje zmiany reżimu hydrologicznego, który by miał wpływ na stan wód w szerszym kontekście (czas przejścia fali powodziowej o prawdopodobieństwie przepływu $Q_{10\%}$ - 1,5 h, dla fali o prawdopodobieństwie wystąpienia przepływu $Q_{1\%}$ - 36 h, zaś dla przepływu o prawdopodobieństwie wystąpienia $Q_{0,1\%}$ - 46,3 h). Zmiana reżimu

hydrologicznego na etapie eksploatacji obiektu po wybudowaniu zapory, obejmie krótki odcinek Duny, tj. od zapory do ujścia Nysy Kłodzkiej - nastąpi wyrównanie odpływu poniżej zapory. Oddziaływanie to uznano jednak za nieznaczące, gdyż przekrój zaporowy został wybrany w stosunkowo niewielkiej odległości od ujścia cieków do Nysy Kłodzkiej. Przepływy w Dunie są jednak na tyle małe, że nie zmieniają reżimu hydrologicznego Nysy Kłodzkiej. Powierzchnia zlewni Duny w ujściu wynosi 3360 ha, co stanowi około 7% powierzchni zlewni Nysy Kłodzkiej. Jest to około 137+730 km biegu rzeki Nysy Kłodzkiej przy całkowitej długości Duny wynoszącej 14,2 km. A zatem niewielki potok jakim jest potok Duna nie wpływa na kształt terenów od wód zależne Nysy Kłodzkiej. Po wybudowaniu zapory brak będzie siedlisk zależnych od wód pod zaporą. Poniżej ujścia Duny do Nysy Kłodzkiej siedliska od wód zależne pozostają pod wpływem Nysy Kłodzkiej (600 m od zapory wpływ na siedliska od wody zależne będzie miała Nysa Kłodzka).

Utrata więzi hydraulicznej pomiędzy wodami powierzchniowymi i podziemnymi występuje na odcinkach cieków wyposażonych w szczelną zabudowę koryta. Długości koryt formowanych są stosunkowo krótkie, a zatem nie powinny przyczynić się do utraty więzi hydraulicznej wód powierzchniowych z wodami podziemnymi. Szczelny będzie przepust betonowy, a nowe koryta będą korytami wykonanymi z materiału przepuszczalnego – kamienia.

Regulacje w czaszy suchego zbiornika i poniżej zapory są odcinkowe, z narzutu kamiennego zapewniające kontakt hydrauliczny, z wodami podziemnymi, ponadto przeplatają się z odcinkami nieregulowanymi, gdzie kontakt wód powierzchniowych i podziemnych pozostaje w stanie naturalnym.

Podczas realizacji inwestycji wybudowana zostanie zapora, której upusty denne będą połączone z korytem cieków. Ciągłość cieków, przy uwzględnieniu warunków określonych w sentencji decyzji, nie zostanie przerwana zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji. Zmiany w morfologii koryta będą wynikiem prac związanych z umocnieniem brzegów oraz zasypaniem odcinków starych i wykonaniem odcinków nowych koryt. Będzie to skutkowało zmianami w strukturze dna i brzegów oraz zmianami przekroju poprzecznego i podłużnego koryta (w tym likwidacja przegłębień i wypłyceń, likwidacja meandrów). Oddziaływania te będą jednak dotyczyły niewielkich odcinków w skali całej JCWP i zminimalizowane zostaną przez działania określone w decyzji (ograniczenie zakresu umocnień). Długość rzek całkowicie przeobrażonych planowanymi budowlami wyniesie 1,8 km (koryto napływowe, zapora z upustami oraz koryto odpływowe). Stanowi to ok. 2,2 % długości wszystkich cieków w zlewni. Na sztucznych korytach brak będzie zróżnicowania przepływu czyli zachowania układu w układzie bystrze – płoso. W celu minimalizacji tych oddziaływań sztuczne koryta zróżnicowane zostaną poprzez takie ukształtowanie dna aby nie było ono jednorodne – np. poprzez zastosowanie głazów przymocowanych do podłoża. Zapobiegną one jednorodności przepływu oraz stworzą habitaty dla ryb. Struktura strefy nadbrzeżnej zostanie uproszczona na odcinkach regulacji narzutem kamiennym. Ze względu na to, iż będzie to regulacja przeważnie jednostronna i odcinkowa oddziaływanie to będzie nieznaczące. Przekrój sztucznych koryt rzeki zostanie dostosowany do szerokości odpowiadającej szerokości naturalnego koryta rzeki na tym odcinku i dostosowany do maksymalnego przepływu budowlanego.

Po dokonaniu identyfikacji oddziaływań mających wpływ na osiągnięcie celów środowiskowych lub powodujących pogorszenie stanu w rozumieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz uwzględniając zakres zmian hydromorfologicznych, uznano, że potencjalne negatywne oddziaływania na elementy biologiczne najsilniejsze będą na etapie realizacji przedsięwzięcia. Najistotniejsze oddziaływanie na makrofity związane jest ze zniszczeniem roślinności na skutek wykonania umocnień brzegów i dna – umocnienia brzegów wykonywane będą wyłącznie na brzegach wklęsłych. Prace te będą miały wpływ na skład i liczebność makrofitów, jednak będą one dotyczyły niewielkich odcinków cieków, a umocnienia zostaną wykonane z kamienia łamanego, co umożliwi szybkie odtworzenie się makrofitów. Nowa szata roślinna może mieć nieco inny charakter z uwagi na zmianę warunków siedliskowych (zmiana ilości światła i zmiana temperatury po wycince drzew i krzewów, zmiana charakteru podłoża po wykonaniu umocnień), jednak skala tych zmian nie będzie znacząca. Natomiast umocnienie dna wykonane zostanie wyłącznie na 40 m odcinków nowego koryta, w związku z czym nie będzie wiązało się z niszczeniem makrofitów. Zasypaniem odcinków starego koryta cieków oraz wykonaniem odcinków nowych koryt - niszczenie roślinności na skutek zasypania odcinków cieków Duna i Duna Górna dotyczy będzie odcinków o łącznej długości ok. 1300 m. Wykonane zostaną nowe odcinki cieków, których koryto będzie miało uproszczoną strukturę (brak meandrów, likwidacja przegłębień i wypłyceń), w związku z czym warunki rozwoju makrofitów będą mniej sprzyjające. Ponadto krótki odcinek (ok. 90 m) cieków będzie miał formę żelbetowego przepustu (betonowe podłoże i brak dostępu światła słonecznego), gdzie roślinność nie będzie występowała. Oddziaływania te będą jednak dotyczyły niewielkiego odcinka w skali całej JCWP, a nowe odcinki cieków praktycznie na całej długości (z wyjątkiem ww. 90 m odcinka), w krótkim czasie zostaną ponownie zasiedlone przez makrofity.

Oddziaływanie na makrozoobentos i fitobentos będzie związane głównie z umocnieniem brzegów i dna oraz zasypaniem odcinków cieków i wybudowaniem nowych koryt. Działania te będą skutkowały bezpośrednim niszczeniem makrozoobentosu i fitobentosu oraz negatywną zmianą warunków siedliskowych - różnorodne mikrosiedliska zostaną zastąpione przez jednolite struktury. Do umocnień zostanie jednak wykorzystany kamień naturalny, którego sposób ułożenia na etapie eksploatacji inwestycji różnicował będzie prędkości przepływów i pozwoli na wytworzenie się mikrosiedlisk dla tych organizmów żywych. Na ciekach obecne będą jednak nieuregulowane odcinki, które stanowią „bazę” makrozoobentosu, a zatem jego skład będzie mógł odtworzyć się poprzez dryfy i loty kompensacyjne owadów dorosłych. W przypadku fitobentosu zastosowanie kamienia naturalnego sprzyjać będzie odtwarzaniu się organizmów fitobentosowych na etapie eksploatacji inwestycji. Biorąc także pod uwagę, że wskazane wyżej oddziaływania dotyczyły będą niewielkich odcinków w skali całej JCWP, oddziaływanie to nie powinno być znaczące.

Oddziaływanie na ichtiofaunę związane będzie przede wszystkim ze zmianą warunków hydromorfologicznych, które wpłyną na dostępność siedlisk dla poszczególnych gatunków oraz dla poszczególnych faz rozwojowych. Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone przez określone w decyzji działania minimalizujące, w tym m. in. wskazane terminy prowadzenia robót, nadzór ichtiologiczny, etapowe prowadzenie prac. Przedmiotowa inwestycja – przy uwzględnieniu wskazanych w decyzji działań minimalizujących

(konieczność zachowania przepływu nienaruszalnego, urządzenia umożliwiające migrację przez zaporę i elementy spustowe, właściwy sposób prowadzenia prac na etapie realizacji, ograniczenie zakresu umocnień) - nie powinna także znacząco wpływać na migrację ichtiofauny. Przetrzywanie fali powodziowej w zbiorniku, z uwagi na krótki czas tego procesu, także nie powinno znacząco wpłynąć na ichtiofaunę.

Oddziaływanie na elementy fizykochemiczne będzie oddziaływaniem krótkoterminowym, występującym przede wszystkim na etapie realizacji prac. Może ono dotyczyć parametrów fizykochemicznych, takich jak zawiesina ogólna lub tlen rozpuszczony w wodzie. Zawiesina, zawiera w części substancję organiczną, która po przedostaniu się do rzeki utleniając się, zmieniała będzie panujące tam warunki tlenowe. Zarówno ilościowe, jaki jakościowe oszacowanie tego zjawiska, zależne od wielu czynników takich jak: ilość zawiesiny przedostającej się do ciek, wielkość przepływu w cieku, warunki tlenowe. Dla ograniczenia skali zjawiska zmian elementów fizykochemicznych w sentencji niniejszej decyzji nałożono warunki realizacji inwestycji, dotyczące prowadzenia prac regulacyjnych z brzegu rzeki, zalecenia dotyczące okresowego przerywanie prac przy zwiększonym zmętnieniu wody. Górski charakter Duny (znaczne spadki i prędkości wody) powoduje, iż rzeka jest ciekim dobrze natlenionym, a charakter prac powoduje, iż zjawisko to będzie okresowe i przemijalne. W szybko płynących ciekach podgórskich, o zimnej dobrze natlenionej wodzie, zawiesiny przedostające się do wody podczas prowadzonych prac nie będą miały istotnego wpływu na występujące w niej warunki tlenowe, nie będą również miały znaczącego wpływu na organizmy wodne poniżej prowadzonych prac. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na zasolenie, zakwaszenie. Na skutek braku roślinności na nowych korytach zmiana może ulec temperatura wody. Ze względu na górski charakter cieku, turbulentny przepływ wody, krótki okres trwania etapu budowy (w stosunku do czasu eksploatacji zbiornika), naturalne samooczyszczanie wody w potoku i sukcesje roślinności na tereny objęte pracami budowlanymi, wpływ tego czynnika można uznać za pomijalny. Duna Górna wraz z Duną Dolną nieś będą rumowisko, które osadzone będzie głównie w rejonie wlotu do spustów. Dlatego wykonany zostanie łapacz rumoszu. Przy stanach niskich oraz wezbraniach nie większych niż coroczna powódź nie zostanie zatrzymany transport rumowiska (drobny substrat i procesy sedymentacyjne). Dopiero przy stanach wysokich zakłada się, że rumosz skalny gromadzony będzie w łapaczu. Łapacz będzie na stałe wypełniony wodą, a część wód potoku Duna będzie przez niego stale przepływać, umożliwiając przeżycie znajdującym się w nim rybom. Łapacz znajduje się z boku koryta Duny (wody z potoków będą się do niego wlewać przez obniżenie w brzegu), a więc nie zakłóci migracji ryb. Zapewnienie stałej komunikacji pomiędzy łapaczem rumoszu, a ciekim poprzez zlokalizowanie na wlocie łapacza rumoszu obniżenia w wale oddzielającym go rzeki, zapewni stałą suplementację świeżą wodą rzeczną wody stagnującej w tym pomocniczym zbiorniku, oraz umożliwi wydostanie się ryb w przypadku gdy parametry fizykochemiczne wody pomimo stałego przepływu okażą się dla nich nieodpowiednie (nadmierny wzrost temperatury, spadek stężenia tlenu). Rumosz z łapacza wybierany około będzie nie rzadziej niż, co 5 lat. W zakresie inwestycji nie przewidziano dodatkowych urządzeń ograniczających ruch rumowiska w korycie cieku poza łapaczem rumoszu. Ruch rumowiska na odcinku około 1400 metrów tj. od miejsca zlokalizowania

łapacza rumowiska do ujścia potoku Duna do odbiornika będzie w zasadniczy sposób ograniczony. Samo zjawisko przemieszczania się rumoszu będzie kontynuowane poniżej zapory w sposób naturalny, tj. zachodzą będą naturalne procesy w korycie umożliwiające ten ruch. Należy jednak zauważyć, że ograniczenie ilości płynącej wody przy przepływach powodziowych (do około $5\text{m}^3/\text{s}$) spowoduje, że proces ten będzie spowolniony.

Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie pogorszy wskaźników jakości wody wykorzystywanych do oceny jej stanu chemicznego. Przy prawidłowej obsłudze maszyn i urządzeń nie powinno dojść do zanieczyszczeń rzeki substancjami ropopochodnymi. Ponadto na terenie zaplecza budowy muszą być wyznaczone utwardzone i uszczelnione od podłoża place postojowe, na których odbywać się będzie tankowanie maszyn, ich przeglądy i naprawy oraz postój. Zaplecze budowy zlokalizowane zostanie poza zasięgiem wód powodziowych – 8 m powyżej wody o prawdopodobieństwie przewyższenia $Q_p=0,2\%$ (wody 500-letniej). Suchy zbiornik nie generuje i nie emituje substancji priorytetowych mogących zmienić chemizm wód. Czystość zbiornika, a także rzeki i wód podziemnych zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. W przypadku zbiorników ze stałym piętrzeniem istnieją mechanizmy, które ułatwiają depozycję zanieczyszczeń. Depozycji zanieczyszczeń sprzyja długotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, a co za tym idzie wzrost termiki zatrzymanej wody, rozwój fitoplanktonu i sedimentacja osadów. Ścieki komunalne odprowadzane do rzeki oraz rolnictwo (poprzez gospodarkę nawozową, i procesy erozyjne) są źródłami związków azotu i fosforu, które przyspieszają rozwój fitoplanktonu i generalnie są przyczyną eutrofizacji zbiorników o stałym piętrzeniu. Tych wad pozbawiony jest zbiornik suchy. Ze względu na ograniczone w czasie stagnowanie wody, chwilowo zmagazynowana woda ma termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda jest dobrze natleniona, a co za tym idzie utrudnia to rozwój fitoplanktonu, a ciągły odpływ uniemożliwia depozycję zanieczyszczeń. Czasza suchego zbiornika zostanie wyłączona z intensywnej produkcji rolniczej, co zmniejszy dopływ biogenów typu rolniczego. Ograniczenie wycinki spowoduje wzmoczenie systemów oczyszczania wody (roślinność zadziała jak filtr). Ponadto zaznaczenia wymaga, teren, na którym zaprojektowano zbiornik jest niezabudowany. Brak zwartej zabudowy. W bliskim sąsiedztwie inwestycji nie występują żadne zakłady szczególnie uciążliwe dla środowiska, a zatem można uznać, iż obszar inwestycji jest słabo przekształcony antropogenicznie. Zaznaczenia wymaga również, iż stan chemiczny JCWP w granicach objętym wniosku określony został jako dobry. W krajobrazie miejsca lokalizacji zbiornika dominuje rzeźba falista typu wyżynnego, rozcięta dolinami Duny Dolnej i Górnej. Teren pod przyszły zbiornik jest niezabudowany i posiada głównie cechy krajobrazu kulturowego rolniczego - otwartego i harmonijnego. Krajobraz ten tworzą zbiorowiska pól uprawnych, pastwiska na zboczach dolin, fragmentarycznie na lewym zboczu doliny - wilgotne łąki. Krajobraz ten urozmaicają gdzieś tam wolno stojące drzewa lub kępy drzew i roślinności.

Same doliny potoków Duny Górnej i Dolnej mają cechy krajobrazu naturalnego, z lasami liściastymi w postaci grądów niskich wzdłuż koryta, fragmentami łąk z przewagą olszy czarnej i wierzby kruchej, a zatem nie są to tereny znacząco uprzemysłowione, stwarzające ryzyko znaczącego zanieczyszczenia wód. Można zatem stwierdzić, iż krótkotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, uwzględniając dobry stan chemiczny tej części wód, oraz fakt, iż zbiornik

realizowany jest na obszarze słabo przekształconym antropogenicznie, nie niesie ze sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód powierzchniowych, a zatem pogorszenia stanu chemicznego tej części wód.

Mając na uwadze powyższe, można stwierdzić, iż zamierzenie nie wpłynie negatywnie na komponenty środowiska determinujące stan JCWP, a tym samym nie przyczyni się do nieosiągnięcia przez JCWP w tym cyklu planistycznym oraz przyszłym dobrego stanu ekologicznego i chemicznego JCWP.

Przedsięwzięcie znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 110, kod PLGW6220110, która zgodnie z zapisami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym. W 2008 r. została przeprowadzona weryfikacja przebiegu granic JCWPd wydzielonych w 2005 r. a w wyniku tych prac powstał nowy podział Polski w zakresie JCWPd, który będzie obowiązywał w PGWDO w nowym cyklu planistycznym (koniec roku 2015 r.). Według tych danych suchy zbiornik położony jest na terenie JCWPd nr 125, kod PLGW6000125. Stan ilościowy i chemiczny tej części wód nie uległ zmianie.

Zgodnie z obowiązującą regulacją prawną, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

1. zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
2. zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a zatem w przedmiotowym przypadku utrzymanie dobrego stanu ilościowego i jakościowego JCWPd,
3. ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna wpłynąć na stan ilościowy i chemiczny tych jednolitej części wód podziemnych. Na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji nie będą generowane zanieczyszczenia, mogące zmienić chemizm wód. Prace prowadzone w fazie budowy przedsięwzięcia nie będą powodowały negatywnych oddziaływań na wody podziemne o charakterze jakościowym, mogą jedynie spowodować krótkotrwałe, przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe w trakcie wykonywania niezbędnych odwodnień wykopów. Niemniej aby całkowicie wyeliminować potencjalne możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych, wszelkie miejsca wyznaczone do obsługi samochodów i maszyn roboczych będą okresowo (do czasu zakończenia budowy) wyścielone materiałami izolacyjnymi. Ścieki bytowe gromadzone będą w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach i regularnie odbierane przez upoważnione podmioty. Prace prowadzone będą z wykorzystaniem sprawnego sprzętu budowlanego. W przypadku niekontrolowanego przedostania się substancji ropopochodnych do gruntu i ziemi, w związku z użyciem ciężkiego sprzętu budowlanego, zostaną podjęte odpowiednie środki do wyeliminowania zanieczyszczenia z gruntu i ziemi, aby nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchniowych.

Stan wód podziemnych na obszarze suchych zbiorników również zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. Jak wskazano powyżej stan chemiczny JCWP na odcinku objętym wnioskiem, określony został jako dobry. Możliwość przemieszczania się zanieczyszczeń wraz z wodami opadowymi, z powierzchni terenu do wód gruntowych, w dużej mierze zależy od miąższości warstw utworów słabo przepuszczalnych izolujących

warstwę wodonośną. Biorąc pod uwagę stosunkowo niski współczynnik filtracji w utworach kredowych ($k \sim 0,3$ m/dobę) wpływ piętrzenia na wody podziemne można uznać za znikomy. Chwilowo zmagazynowana w zbiorniku woda będzie miała termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda będzie dobrze natleniona, a ciągły jej odpływ uniemożliwi depozycję zanieczyszczeń. Czasza suchego zbiornika zostanie wyłączona z intensywnej produkcji rolniczej. Ograniczona zostanie wycinka drzew. Jak już wskazano wcześniej, zbiornik realizowany, na terenie słabo przekształconym antropogenicznie. Można zatem stwierdzić, iż krótkotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, niski współczynnik filtracji w utworach kredowych, uwzględniając także dobry stan chemiczny tej części wód, oraz fakt, iż zbiornik realizowany jest na obszarze słabo przekształconym antropogenicznie, nie niesie ze sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych, a zatem pogorszenia stanu chemicznego tej części wód.

Roboty związane z budową zbiornika mogą spowodować krótkotrwałe, przemijające i lokalne obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dotyczy to głównie wykopów gruntów pod posadowienie korpusu zapory, wykopów związanych z budową urządzeń spustowych. W czasie budowy zbiornika prowadzony pobór zebrany zostanie grunt materiał ziemny na budowę zapory. Materiał ten zebrany zostanie ze stoków doliny Duny Dolnej i Duny Górnej (i będzie miał charakter powierzchniowy (maksymalnie do 3m). Ze względu na to iż poziom wodonośny na stokach doliny Duny występuje w utworach kredowych na głębokości od 2,9 do 12 m nie przewiduje się powstania leja depresji. Obniżenia zwierciadła wód związane z wykopami i odwodnieniami wykopów będą miały charakter lokalny. Fala powodziowa o maksymalnym poziomie piętrzenia przebywać będzie w zbiorniku, poza sytuacjami nadzwyczajnymi, nie dłużej niż 5 dni. Podyktowane jest to zarówno czasem odpływu wód powodziowych o maksymalnym poziomie piętrzenia jak i czasem przejścia fali. W związku ze stosunkowo niskim współczynnikiem filtracji w utworach kredowych ($k \sim 0,3$ m/dobę) wpływ piętrzenia na wody podziemne będzie znikomy. W wyniku zatrzymania fal powodziowych w zbiorniku nastąpi zmiana warunków gruntowo – wodnych przejawiająca się okresowym wzrostem położenia zwierciadła wód podziemnych w utworach czwartorzędowych.

Uwzględniając powyższe (współczynnik filtracji, czas zatrzymania wody w zbiorniki) można uznać, iż okresowe zmiany wód podziemnych nie wpłyną również na zmianę głębokości wód w najbliższej zlokalizowanych studniach (ok. 174 m, 414 m, 418 m, 507 m, na wschód od zapory). Zaznaczyć należy również, iż studnie te znajdują się za zaporą, która od strony odwodnej będzie uszczelniona.

W czasie zbiornika występuje otwór wiertniczy zlokalizowany na terenie inwestycji to studnia głębinowa o głębokości 525 m (hydrogeologiczny otwór badawczy), na prawym brzegu Duny Górnej – występująca jako otwór 11R w rejestrze Państwowej Służby Hydrogeologicznej (ujęcie wód zmineralizowanych), i wg rejestru PSH jest to źródło nieczynne. Otwór zamknięty jest stalową obudową studni z ujęciem w postaci kranu. Wykazano, iż wpływ tymczasowego piętrzenia w zbiorniku na wody podziemne, przy uwzględnieniu współczynnika filtracji stropowych partii górotworu, jest nieznaczący.

Mając na uwadze powyższe, można uznać, iż przedsięwzięcie nie powinno wpłynąć na stan chemiczny i stan ilościowy JCWPD, a zatem nie przyczyni się do nieosiągnięcia wyznaczonych dla niej celów środowiskowych w obecnym i przyszłym cyklu planistycznym.

Potencjalnym źródłem hałasu będą maszyny i urządzenia pracujące na budowie oraz środki transportu w fazie realizacji zbiornika. Źródła hałasu koncentrować się będą głównie w rejonie budowy zapory i czaszy oraz zaplecza budowy. Prace ziemne będą źródłem szkodliwego oddziaływania na środowisko akustyczne, z uwagi na stosowanie ciężkiego sprzętu budowlanego. Hałas związany z transportem samochodowym nie będzie miał dużego wpływu na środowisko poza placem budowy, gdyż transport materiałów będzie głównie odbywał się po wewnętrznych drogach technologicznych. Hałas emitowany do środowiska, związany z pracą ciężkiego sprzętu budowlanego (koparki, spycharki, ładowarki, zagęszczarki) ma charakter lokalny. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarem chronionym akustycznie. Najbliższy budynek mieszkaniowy, znajduje się 188 m poniżej zapory zbiornika w kierunku wschodnim. Zabudowa mieszkaniowo-gospodarcza wzdłuż drogi powiatowej nr 3238 D, znajduje się w odległości 600 m na wschód od zapory. Oddziaływania powyższe będą miały charakter krótkotrwały i nie spowodują nieodwracalnych zmian w środowisku. Technologia budowy zapór wymaga odpowiedniego zagęszczenia podłoża, do czego konieczne jest zastosowanie odpowiedniego sprzętu, którego praca powoduje powstawanie wibracji. Oddziaływanie to maleje wraz ze wzrostem odległości od źródła powstawania wibracji. W związku z projektowaną budową, z uwagi na występujące odległości od istniejącej zabudowy (ok. 188 m), nie wystąpią drgania (spowodowane pracą sprzętu zagęszczającego), które miałyby szkodliwy wpływ na istniejącą zabudowę.

Zapora oraz jej eksploatacja nie stanowią zagrożenia dla klimatu akustycznego, ponieważ nie są źródłami hałasu. Jedynie funkcjonowanie obiektów im towarzyszących mogą być źródłem emisji hałasu – np. drogi. Zadaniem dróg technologicznych będzie wyłącznie obsługa obiektu oraz dojazd do pól (pastwisk). Przepustowość projektowanych dróg szacuje się na 5 pojazdów na godzinę. Przy takim natężeniu ruchu wpływ na propagację emisji zanieczyszczeń i hałasu do środowiska jest pomijalny. Wszystkie te drogi znajdują się na terenie, do którego inwestor będzie miał tytuł prawny (w czasy zbiornika), z dala od zabudowy mieszkaniowej.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia pojawiać się mogą uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń. Ewentualna emisja będzie miała charakter lokalny, ograniczony do czasu trwania prac budowlanych. Emisja spalin samochodowych oraz pyłu może powstawać zarówno na placu budowy, jak i na drogach dojazdowych prowadzących do terenu przewidzianego pod zabudowę. Emisja zanieczyszczeń gazowych przez środki transportu będzie ograniczona głównie do placu budowy, rejonu zaplecza oraz dróg dojazdowych. Dostarczanie i montaż elementów realizowane będzie przy wykorzystaniu transportu ciężkiego oraz maszyn i urządzeń zaangażowanych w prace budowlane. W ocenie organu, biorąc pod uwagę zakres, rodzaj prac (typowe prace budowlano-montażowe) można stwierdzić, że emisje z tym związane nie spowodują trwałego, znaczącego oddziaływania na terenach będących w zasięgu ich oddziaływania. W trakcie budowy może się pojawiać emisja niezorganizowana pyłu powstająca przy pracach ziemnych i przewozach

samochodowych (pylenie z powierzchni dróg dojazdowych). Eksploatacja zapory nie będzie źródłem emisji substancji zanieczyszczających do powietrza.

Okres realizacji przedsięwzięcia wiąże się z powstaniem zmian struktury lokalnego krajobrazu. Bezpośrednie, negatywnie postrzegane w sensie wizualnym może być występowanie i poruszanie się pojazdów ciężkich i występowanie przenośnych obiektów budowlanych, czy wznoszenie poszczególnych obiektów budowlanych. Oddziaływanie to jednak jest ograniczone do etapu realizacji inwestycji i po zakończeniu prac teren zostanie uporządkowany.

Sztuczne zbiorniki wodne powstające w wyniku przegrodzenia doliny rzecznej budowlą hydrotechniczną mogą mieć wpływ na zmianę krajobrazu doliny rzecznej. Projektowany zbiornik jest obiektem suchym, a zaporą w normalnych warunkach będzie widoczna zarówno od strony czaszy zbiornika, jak i strony odpowietrznej, jednak będzie to zaporą ziemną o łagodnie nachylonych skarpach, pokrytych humusem i obsianych mieszkami traw, co najmniej ingeruje w otaczający teren, naturalnie wpisując się w zbrocza doliny. Na obszarze planowanego zbiornika nie występują obiekty zabytkowe, obiekty o wysokich wartościach kulturowych ani dobra kultury. Planowany zbiornik jest usytuowany poza stanowiskami archeologicznymi (najbliższe stanowisko archeologiczne znajduje się ok. 500 m na zachód od przekroju zaporowego). Najbliższe budynki zabytkowe znajdują się ponad 600 m na wschód od lokalizacji zapory.

W uzupełnieniu do Raportu podano wyniki ze skumulowanej oceny oddziaływania na środowisko, suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” z innymi zbiornikami realizowanymi w dorzeczu Nysy Kłodzkiej. Oceniając skalę skumulowanego wpływu przedsięwzięcia z innymi obiektami hydrotechnicznymi na charakterystykę fizyczną części wód w zakresie wskaźników hydrologicznych i morfologicznych posłużono się metodyką, służącą wyznaczania silnie zmienionych części wód, zawartą w opracowaniu pn.: „Weryfikacja wskaźników dla przeprowadzenia oceny stanu ilościowego i morfologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wraz ze zmianą ich wartości progowych dla uściślenia wstępnego wyznaczenia silnie zmienionych części wód”. Błachuta J., Jarzabek A., Kokoszka R., Sarna S., KZGW, Warszawa. 2006. Zastosowana metodyka umożliwia ocenę skali wpływu przedsięwzięcia na charakterystykę fizyczną części wód. Metodyka ta opiera się na wskaźnikach hydrologicznych i morfologicznych. W przedłożonym materiale dowodowym posłużono się wskaźnikiem określającym łączną sumę poborów bezzwrotnych wód powierzchniowych odniesionych do przepływu średniego niskiego z wielolecia „pseudonaturalnego” w przekroju zamykającym zlewnię części wód, wskaźnikiem zachowania kryterium przepływu nienaruszalnego, łączną długością obwałowań cieków istotnych w zlewni części wód odniesiona do sumarycznej długości brzegów istotnych, sumaryczną wysokością zinventaryzowanych budowli piętrzących odniesioną do sumy spadów cieków istotnych w zlewni części wód, sumaryczną długością części cieku na odciętych przez budowle poprzeczne o określonym spadzie odniesioną do długości wszystkich cieków istotnych, łączną długością odcinków rzek, na których prowadzone były prace regulacyjne. Przedstawione wskaźniki umożliwiają scharakteryzowanie przestrzennej skali przedsięwzięcia.

Z oceny wynika, iż suchy zbiornik nie powoduje poboru bezzwrotnego wód, zatem wskaźnik określający łączną sumę poborów bezzwrotnych wód powierzchniowych odniesioną do przepływu średniego niskiego z wielolecia „pseudonaturalnego” (1960-1980) w przekroju zamykającym zlewnię części wód nie zmienia się. Suchy zbiornik przepuszcza bez piętrzenia wody odpowiadające corocznej powodzi. Oznacza to, że do tej wielkości przepływu zachowany jest przepływ naturalny w rzece, co automatycznie gwarantuje zachowanie przepływu nienaruszalnego. Suchy zbiornik nie wprowadza nowych obwałowań cieków, zatem wskaźnik (łączna długość obwałowania cieków istotnych w zlewni części wód odniesiona do sumarycznej długości brzegów cieków istotnych) nie wykaże wpływu zbiornika na oddziaływanie skumulowane w zlewni. Wskaźniki dotyczące: sumarycznej wysokości zinventaryzowanych budowli piętrzących odniesionej do sumy spadów cieków istotnych w zlewni części wód oraz sumarycznej długości części cieków odciętych przez budowle poprzeczne o spadzie $h > 0,4$ m dotyczą progów, jazów i zbiorników retencyjnych. Do obliczenia tych wskaźników potrzebna jest właściwość określana jako spadek. Spadek liczyć należy od wysokości zwierciadła wody od strony dolnej wody przy średnich niskich stanach wód do wysokości krawędzi budowli wodnej, a dla zbiornika jest to różnica pomiędzy normalnym poziomem piętrzenia a poziomem wody dolnej. Suchy zbiornik posiada upust dolny równo z korytem rzeki i w stanach niskich i średnich nie piętrzy, a zatem nie ma cechy fizycznej określanej mianem spadku. Jedynym wskaźnikiem, który nieznacznie się zmienia jest łączna długość odcinków rzek, na których prowadzone były prace regulacyjne (zabudowa podłużna oraz udokumentowana zmiana biegu rzeki) odniesiona do sumarycznej długości cieków istotnych. Z analizy wynika, iż wartość tego wskaźnika wyniesie 0,076 bez współczynnika korygującego. A zatem wyniki obliczeń, oszacowane dla najgorszego przypadku tj. bez współczynnika korygującego wskazują, że wskaźnik ten nie przekroczy wartości progowej równej 0,5.

Granica obszaru objętego zalewem przy maksymalnym poziomie piętrzenia znajduje się 13 km od granicy państwa. Zlewnia Duny Dolnej i Duny Górnej nie jest zlewnią graniczną, a jej granica oddalona jest o około 6 km od granicy państwa. Zlewnię tą od granicy państwa oddzielają szczyty Gór Bystrzyckich. Suchy zbiornik „Krosnowice” nie wpływa w istotny sposób na ciek powyżej granicy zalewu o maksymalnym poziomie piętrzenia.

W związku z brakiem oddziaływań w górnych partiach cieków nie może wystąpić żadne transgraniczne oddziaływanie na środowisko, gdyż spływ wód odbywa się do wnętrza państwa. Wszelkie zidentyfikowane oddziaływania albo zamykają się w czaszy zbiornika albo mają obszar potencjalnego oddziaływania zlokalizowany poniżej zapory i pozostają bez wpływu na rzeki graniczne.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji, w której uwzględniono analizę oddziaływań i potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją i eksploatacją inwestycji oraz wskazano szereg działań niezbędnych do podjęcia celem zabezpieczenia i zminimalizowania potencjalnych negatywnych oddziaływań, organ zdecydował o nałożeniu warunków realizacji przedsięwzięcia wymienionych w sentencji niniejszej decyzji.

Warunek punktu I.2.1 nałożono, aby okresy wzmożonego hałasu na skutek prowadzonych prac, przedzielane były okresami o mniejszej ilości zakłóceń – ma to ograniczyć negatywne oddziaływania na zwierzęta.

Warunek punktu I.2.2 określono, ponieważ w trakcie analizy proponowanych wariantów przedsięwzięcia ustalono, że wariant z ograniczonym zakresem wycinki drzew, tj. z wycinką w strefie prawdopodobieństwa zalewu $Q_p=10\%$ (teren o powierzchni 5,1 ha), jest wariantem najkorzystniejszym dla środowiska – ograniczenie terenów objętych wycinką ograniczy utratę miejsc bytowania zwierząt.

Warunek punktu I.2.3 ma na celu ochronę gatunków zwierząt przed utratą miejsc lęgów, schronień i żerowania w trakcie trwania okresu rozrodczego. Ponieważ wycinka dotyczy w znacznej części zadrzewień nadrzecznych, a w otoczeniu inwestycji dominują łąki i pola uprawne, wycinka zieleni wysokiej w sezonie lęgowym w istotny sposób zmniejszyłaby dostępność siedlisk w najważniejszym dla zwierząt okresie. Wycinka obejmie teren o powierzchni około 5,2 ha.

Warunek punktu I.2.4 nałożono w celu ochrony gatunków nietoperzy, które mogą wykorzystywać drzewa jako miejsca schronień - obecność specjalisty gwarantować ma, że nie zostaną ścięte drzewa, w których obecne są nietoperze.

Terminy określone w punktach I.2.5, I.2.17, I.2.24 i I.3.4 wskazano w celu ochrony głowacza białopłetwego *Cottus gobio* i minoga strumieniowego *Lampetra planeri*, gatunków wymienionych w załączniku II ww. *Dyrektywy Siedliskowej* – prace powinny być prowadzone poza okresem tarła tych gatunków, która przypada w okresie od 1 marca do 30 maja. Ponadto prace winny być maksymalnie ograniczone w okresie od 1 września do końca lutego z uwagi na okres migracji i rozrodu pstrąga potokowego *Salma trutta fario*, gatunku który nie jest objęty ochroną prawną, stanowi jednak istotny składnik wód w zakresie gospodarki rybackiej. Karczowanie korzeni prowadzone na skarpach potoków będzie wiązało się ze wzruszeniem gleby na skarpach, która z kolei przedostawać będzie się do wód potoków i skutkować będzie wzrostem stężenia zawiesiny w cieku oraz wpływać będzie na parametry fizykochemiczne wody. Podobne zagrożenie (wzrost stężenia zawiesiny) generować będzie pierwsze przepuszczenie wód przez wybudowaną zaporę oraz nowe odcinki koryt. Natomiast prowadzenie prac w korytach cieków w ww. okresie, poza zmianami warunków siedliskowych, mogłoby skutkować także płoszeniem ichtiofauny oraz jej przypadkowym zabijaniem. Sytuacje takie stanowią istotne zagrożenie dla ichtiofauny (w szczególności dla ikry i narybku), a w przypadku gdyby miały miejsce w trakcie szczytu aktywności rozrodczej gatunków (np. głowacz białopłetwy odbywa tarło w marcu, kwiecień to okres embrionalny i wylęg, a maj – okres rozwoju narybku), negatywnie wpływałaby na sukces rozrodczy gatunku i stan zachowania lokalnej populacji. Należy podkreślić, że wskazane w punkcie I.3.4 ograniczenie w prowadzeniu prac dotyczy jeszcze krótszego, bo jedynie 1,5-miesięcznego okresu w ciągu roku (1 kwietnia – 15 maja). Ponadto dotyczy wyłącznie prac konserwacyjnych (co oznacza, że możliwe będzie przeprowadzenie niezbędnych napraw w sytuacji awaryjnej) oraz wyłącznie czaszy zbiornika (nie dotyczy korpusu zapory ani urządzeń spustowych).

Warunek punktu I.2.6 ma na celu ochronę płatów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I *Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.U.E.L92.206.7, Dz.U.U.E-sp.15-2-102 z późn. zm.)*, tj. łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (kod *91E0) oraz grąd środkowoeuropejski i kontynentalny (kod 9170). Zinventaryzowane

w obrębie przedsięwzięcia powierzchnie siedliska 9170 to 4 płaty o łącznej powierzchni ok. 12,3 ha, a siedliska *91E0 – 2 płaty o łącznej powierzchni 1,42 ha. W związku z realizacją inwestycji zniszczeniu (na skutek wycinki) ulegnie ok. 5,2 ha siedliska 9170 oraz ok. 1 ha siedliska *91E0. W obrębie planowanej inwestycji stwierdzono także występowanie 2 niewielkich płatów siedliska ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne (kod 6430) o łącznej powierzchni 0,05 ha, jednak płaty te zostaną zniszczone w trakcie realizacji inwestycji. Wszystkie ww. zniszczenia siedlisk, biorąc pod uwagę stan zachowania płatów, zasoby siedliska w regionie oraz zakres planowanych prac, zostały uznane za dopuszczalne.

Warunki punktów I.2.7 – I.2.9 mają na celu ochronę zieleni wysokiej i stanowią wypełnienie obowiązków wynikających z art. 82 *ustawy o ochronie przyrody*. Konieczność prowadzenia prac ręcznie w obrębie brył korzeniowych (punkt I.2.8) ma je zabezpieczyć przede wszystkim przed uszkodzeniami mechanicznymi. Natomiast warunki punktów I.2.9 i I.2.10 mają chronić zieleń wysoką przeznaczoną do pozostawienia przed uszkodzeniem przez sprzęt oraz przed niekorzystnymi zmianami wynikającymi ze zbyt dużego zagęszczenia gruntu w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Warunki punktów I.2.10 i I.2.11 mają na celu ochronę gleby wraz z wykształconą warstwą zieleni niskiej i bankiem nasion oraz zapewnienie możliwości jej ponownego wykorzystania do tworzenia warstwy urodzajnej. Wskazany w punkcie I.2.10 termin ma na celu zabezpieczenie terenów zielonych (i związanych z nimi ekosystemów) przed zniszczeniem w okresie wegetacji. Jednocześnie umożliwi roślinom i drobnym zwierzętom przejście wszystkich faz rozwojowych wraz z dokonaniem – w przypadku zwierząt – rozrodu oraz wytworzeniem – w przypadku roślin – form przetrwalnikowych. Pozwoli to na przetrwanie lokalnym populacjom roślin i zwierząt, a poprzez wypełnienie obowiązków wynikających z punktu I.2.11 możliwy będzie ich dalszy rozwój.

Warunek punktu I.2.12 ma na celu ograniczenie śmiertelności drobnych zwierząt, w szczególności płazów, w tym gatunków objętych ochroną na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348)*, na etapie realizacji inwestycji.

Warunek punktu I.2.13 nałożono, aby zminimalizować powierzchnię terenu zajętego w związku z realizacją inwestycji i tym samym ograniczyć niszczenie warstwy urodzajnej i roślinności zielonej oraz zmniejszyć zakres wycinki drzew i krzewów.

Warunek punktu I.2.14 nałożono, aby ograniczyć penetrację terenów położonych w obrębie czaszy zbiornika.

Warunki punktów I.2.15 i I.2.16 nałożono, aby zabezpieczyć koryta cieków przed mechanicznym uszkodzeniem przez sprzęt. Mają one także na celu zabezpieczenie organizmów żywych w ciekach przed przypadkowym zabijaniem/niszczeniem oraz niekorzystnymi zmianami parametrów fizykochemicznych (uruchomienie osadów dennych, wzrost stężenia zawiesiny) i biologicznych (niszczenie miejsc rozrodu, żerowania i schronień).

Warunki punktów I.2.18 – I.2.22 i I.3.5 nałożono w celu ochrony ichtiofauny. W trakcie prowadzenia prac konieczne jest zapewnienie ciągłości przepływu wody w cieku oraz właściwych warunków bytowania ichtiofauny. Odcinkowe prowadzenie robót ma minimalizować negatywne oddziaływania związane z etapem realizacji prac – będą

skupiały się one na jednym odcinku o niewielkiej długości, natomiast pozostałe odcinki cieku objęte będą mniej istotnymi oddziaływaniami pośrednimi albo pozostaną poza zasięgiem oddziaływania inwestycji i będą umożliwiały bytowanie ichtiofauny. W trakcie prac w korycie oraz prac konserwacyjnych w obrębie łapacza rumoszu niezbędne jest prowadzenie nadzoru ichtiologicznego, co winno zapobiec niekorzystnym oddziaływaniom wynikającym z braku specjalistycznej wiedzy przyrodniczej. Zadaniem ichtiologa będzie wskazywanie właściwego sposobu prowadzenia prac, a następnie kontrolowanie prawidłowości ich wykonania, jak również obserwowanie zachowania ichtiofauny i zapewnienie wdrożenia adekwatnych działań w sytuacjach jej zagrażających. Ponadto konieczne jest zabezpieczenie wód cieku przed zanieczyszczeniem na etapie realizacji inwestycji – ma to zapobiec zmianom warunków fizykochemicznych wody oraz warunków siedliskowych dla fauny rzecznej. Ponieważ całkowite wyeliminowanie zanieczyszczenia wody zawiesiną może być niemożliwe, nałożono warunek punktu I.2.22, który nakazuje monitorowanie stężenia tego zanieczyszczenia i – w razie potrzeby – wprowadzenie przerw w pracy, które pozwolą na zmniejszenie stężenia tego zanieczyszczenia w cieku.

Zastosowanie działań, o których mowa w punkcie I.2.23 ułatwić ma wkraczanie roślinności zielnej pożądaných gatunków na obszar objęty pracami. Ma to również zapobiec spontanicznemu wkraczaniu do doliny rzecznej roślin gatunków inwazyjnych.

Warunek punktu I.2.25 ma na celu zwiększenie różnorodności siedliskowej w obrębie łapacza rumoszu - wykorzystywanie go przez większą liczbę gatunków roślin i zwierząt, w szczególności płazów. Odpowiednie ukształtowanie dna i skarp zbiornika przyczyni się do szybkiego zajęcia płycizn (dostęp światła) przez roślinność wodną, wynurzoną i wodno-błotną. Będzie to doskonałe miejsce schronienia i rozrodu płazów. Ponadto bardzo przyjaznym dla płazów terenem będzie obwałowanie lewobrzeżne zbiornika wraz z pasem terenu przyległym do cieku, z jednej strony graniczyć będzie z ciekiem, z drugiej z łagodnymi brzegami zbiornika.

Warunki punktów I.2.26, I.3.11, II.2.2 i II.2.3 nałożono w celu uzyskania przez organ uzgadniający informacji na temat zakresu i sposobu przeprowadzonych działań, co stanowić będzie uzupełnienie dokumentacji dotyczącej realizacji przedsięwzięcia oraz w celu uzyskania potwierdzenia udziału właściwego specjalisty w realizacji zapisów postanowienia, co powinno zapewnić właściwą ochronę siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt. W razie stwierdzenia podczas badań nieprzewidywanego wcześniej zwiększenia negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze, możliwe będzie wskazanie i podjęcie dodatkowych działań minimalizujących te oddziaływania.

Ochrona powierzchni ziemi łącznie z glebą i rzeźbą terenu polega na zapobieganiu i przeciwdziałaniu ich niekorzystnym zmianom (degradacji, dewastacji), a w razie uszkodzenia lub zniszczenia na przywróceniu do właściwego stanu. Jednym z czynników przekształceń geomechanicznych powierzchniowej warstwy ziemi, prowadzącym do jej degradacji jest ruch ciężkiego sprzętu (samochodów, dźwigów, maszyn) oraz składowanie elementów konstrukcyjnych bezpośrednio na powierzchni gruntu. Ugniatanie gleby przez ciężki sprzęt powoduje wzrost jej zagęszczenia, które redukuje przestrzenie między cząsteczkami gleby, przez co gleba częściowo lub całkiem traci swoje zdolności chłonne. Wypełnienie warunków określonych w pkt. I.2.27 – I.2.29 przyczyni się

do zminimalizowania ujemnego oddziaływania prac prowadzonych w fazie budowy przedsięwzięcia na środowisko glebowe.

Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne w trakcie prowadzenia prac budowlanych może być związane z przedostaniem się zanieczyszczeń, między innymi związków ropopochodnych. W wyniku funkcjonowania zaplecza budowy powstawać będą ścieki sanitarne gromadzone w przenośnych urządzeniach sanitarnych oraz w zbiornikach bezodpływowych. W celu ochrony środowiska gruntowo – wodnego oraz wykluczenia przedostawania się zanieczyszczeń (w szczególności substancji ropopochodnych) do środowiska wodnego i do gleby nałożono warunki określone w pkt. I.2.30 – I.2.35.

Roboty związane z budową zbiornika mogą powodować krótkotrwale i przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dlatego, dla ochrony stanu jakościowego i ilościowego wód gruntowych, organ zdecydował o nałożeniu warunku określonego w pkt. I.2.36.

Warunki pkt. I. 2.37 – I. 2.38 nałożono dla ograniczenia uciążliwości w zakresie wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny oraz emisje zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

Warunki wymienione w pkt. I.2.39. – I.2.40 nałożono w celu zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami powstałymi na etapie realizacji inwestycji.

Określony w punkcie I.3.1 warunek ma na celu ograniczenie okresu piętrzenia wody w zbiorniku, ponieważ w tym czasie utrudniona będzie migracja organizmów żywych przez zbiornik oraz występowały będą odmienne warunki siedliskowe (zmiany temperatury, stopnia natlenienia). Aby skala tego ograniczenia i tych zmian nie wpływała w istotny sposób na organizmy żywe, przetrzymywanie wody w zbiorniku – poza sytuacjami nadzwyczajnymi – nie powinno trwać dłużej niż 5 dób (przetrzymywanie wody przy maksymalnym piętrzeniu przez okres 2 dób, a następnie stopniowy odpływ wody ze zbiornika). Ograniczenie to jest zgodne ze wskazanym w przedłożonej dokumentacji okresem przetrzymywania fali powodziowej – wskazano, że maksymalne piętrzenie w zbiorniku będzie utrzymywane przez okres nie dłuższy niż 46,3 h, czyli niepełne 2 doby (sytuacja taka dotyczy wody o prawdopodobieństwie wystąpienia 0,1%, czyli tzw. wody tysiącletniej). Po tym czasie (lub wcześniej) następowało będzie stopniowe spuszczenie wody ze zbiornika. Cały proces nie będzie trwał dłużej niż 5 dób – wskazanie to uwzględnia także konieczność przetrzymania wody w zbiorniku, by uniknąć nakładania się fal powodziowych na Dunie i Nysie Kłodzkiej (fala na Nysie Kłodzkiej nie trwa na tyle długo, by konieczne było przetrzymywanie wody w zbiorniku dłużej niż 5 dób).

Zaprojektowany łapacz rumoszu będzie stale wypełniony wodą i będą przez niego przepływały wody potoku Duna, w związku z tym będą w nim obecne organizmy żywe. Warunek określony w punkcie I.3.3 nałożono, aby nie ograniczać w jego obrębie możliwości migracji zwierząt przez łapacz.

W celu utrzymania możliwości migracji ichtiofauny przez urządzenia spustowe, nałożono warunki punktów I.3.6 i I.3.7.

Wskazany w punkcie I.3.8 sposób wykorzystania zbiornika uwzględnia jego podstawową funkcję, tj. gotowość do przyjęcia fali powodziowej, która wyklucza możliwość

występowania zieleni wysokiej. Pomimo pełnienia tej funkcji możliwe jest rolnicze użytkowanie w okresach pomiędzy przejściami fal powodziowych. Taki sposób wykorzystania zbiornika, z uwzględnieniem metod i terminów koszenia, będzie sprzyjał zasiedlaniu tego terenu przez bezkręgowce, w tym m. in. przez gatunki motyli oraz ptaki gatunków łąkowych (np. derkacza *Crex crex*). Natomiast wskazane w punkcie I.3.9 ograniczenie dotyczące sposobu wykorzystania łapacza rumoszu wynika z konieczności ochrony ichtiofauny bytującej w jego obrębie – zbiornik nie może być wykorzystywany wędkarsko.

Warunek punktu I.3.10 nałożono, aby ograniczyć zanieczyszczenie światłem w obrębie inwestycji, które mogłoby negatywnie wpływać na zwierzęta, w tym m. in. zakłócać dotychczasowy sposób bytowania owadów, nietoperzy i ptaków.

Z uwagi na fakt, iż inwestor na mocy art. 75 ust. 3 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.)* zobowiązany jest do podejmowania działań mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, ustalono wskazane w punkcie II.1 warunki wykonania kompensacji przyrodniczej. Nie jest to kompensacja przyrodnicza w rozumieniu art. 35 *ustawy o ochronie przyrody*.

Istotnym negatywnym oddziaływaniem związanym z przedmiotową inwestycją będzie wycinka drzew i krzewów, w wyniku której zniszczonych zostanie ok. 5,2 ha siedliska 9170 oraz ok. 1 ha siedliska *91E0. W związku z tym nałożono obowiązek określony w punkcie II.1.1, tj. dokonanie nasadzeń na powierzchni nie mniejszej niż 7 ha. Celem kompensacji jest – w dłuższej perspektywie czasowej – poprawa warunków bytowania oraz stworzenie nowych miejsc bytowania dla gatunków zwierząt, które utraciły swoje siedliska w związku z przedmiotową wycinką. Ma to również na celu podjęcie próby odtworzenia powierzchni zniszczonych siedlisk, dlatego nasadzenia winny składać się z gatunków tworzących te siedliska.

W związku ze zniszczeniem miejsc gniazdowania pliszki górskiej *Motacilla cinerea* – gatunku ptaka wymienionego w *rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* nałożono określony w punkcie II.1.2 obowiązek wykonania zastępczych miejsc lęgowych, tj. 2 budek odpowiednich dla tego gatunku.

Na obszarze projektowanego przedsięwzięcia nie odnaleziono miejsc hibernacji oraz rozrodu nietoperzy, w trakcie nasłuchów stwierdzono jednak aktywność 8 gatunków nietoperzy, m. in. takich jak: borowiec wielki *Nyctalus noctula*, karlik malutki *Pipistrellus pipistrellus*, nocek rudy *Myotis daubentonii*, gacek brunatny *Plecotus auritus*, gacek szary *Plecotus austriacus*), których obecność związana jest z migracjami, ewentualnie żerowaniem. W ocenie specjalistów nie zachodzi ryzyko utraty żerowisk nietoperzy, nie można jednak zupełnie wykluczyć ryzyka zniszczenia miejsc rozrodu w trakcie wycinki drzew i krzewów – w związku z tym jako kompensację przyrodniczą zalecono warunkiem punktu I.1.3 wywieszenie i późniejszą konserwację 50 budek dla nietoperzy.

Warunki określone w części I.4 nałożono w celu zminimalizowania wpływu inwestycji na ichtiofaunę. Wskazany w punkcie I.4.1 przepływ nienaruszalny został obliczony wg tzw. kryterium Kostrzewy i wskazuje wielkość przepływu niezbędnego do utrzymania warunków bytowania ichtiofauny (utrzymanie minimalnego przepływu na tym poziomie jest także konieczne na etapie eksploatacji, co wskazano w punkcie I.3.2). Warunki punktów I.4.2 -

I.4.4 mają na celu zapewnienie możliwości migracji ichtiofauny przez nowo powstałe budowle i urządzenia. Zaplanowany ciąg progów stałych ma spowolnić i zróżnicować przepływ wody, co umożliwić będzie pokonanie kanału spustowego przez ichtiofaunę i stworzy w strefie przydennej miejsca odpoczynku dla organizmów. Wskazane usytuowanie wylotu z urządzenia spustowego (bezpośrednio do niecki wypadowej) pozwoli na zachowanie warstwy wody pokrywającej dno potoku nawet przy najniższych możliwych przepływach. Określona w punkcie I.4.4 minimalna szerokość kratownic umożliwi ma wędrówkę wszystkim gatunkom ryb zamieszkującym Dunę.

Warunek określony w punkcie I.4.5 nałożono, aby zminimalizować przekształcenia w obrębie koryta cieku, które mogłyby skutkować niekorzystnymi zmianami warunków siedliskowych dla ichtiofauny. Przede wszystkim służyć ma to zachowaniu jak największej liczby miejsc rozrodu, żerowania i odpoczynku. Natomiast warunek punktu I.4.6 ograniczyć ma zbędną ingerencję w dno nowego koryta – zgodnie z przedłożoną dokumentacją dno koryta będzie znajdowało się w warstwie podłoża skalnego, a więc nie ma konieczności jego umacniania.

Warunek I.4.7 nałożono celem właściwego użytkowania wydobytych mas ziemnych.

Dla zminimalizowania zniszczeń pokrywy glebowej i ochrony środowiska gruntowo – wodnego nałożono warunek określony w pkt. I.4.8

Wskazany w raporcie obowiązek monitoringu stateczności budowli ziemnej, wynika z obowiązującej obecnie regulacji prawnej i służy do kontroli stanu technicznego obiektu od momentu rozpoczęcia budowy.

Zgodnie z § 119 rozporządzenia Ministra Środowiska z 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 86, poz. 579), budowle hydrotechniczne wyposaża się, w zależności od potrzeb, w urządzenia kontrolno-pomiarowe umożliwiające obserwacje i pomiary:

- 1) przemieszczeń i odkształceń budowli hydrotechnicznej, jej podłoża oraz przyległego terenu;
- 2) naprężeń w konstrukcji budowli hydrotechnicznej;
- 3) poziomów i ciśnień wód podziemnych oraz procesów filtracji zachodzących w budowli hydrotechnicznej, jej podłożu i przyczółkach;
- 4) stanów wody górnej i wody dolnej oraz stanu wód na głównych dopływach;
- 5) zmian dna i brzegów;
- 6) zjawisk lodowych;
- 7) zjawisk meteorologicznych.

Stąd też Wnioskodawca, celem zapewnienia wymaganej przepisami kontroli bezpieczeństwa zapory, wykona przekroje kontrolno-pomiarowe wyposażone w repery powierzchniowe, repery wgłębne filary obserwacyjne, piezometry, szczelinomierze i sondy ciśnieniowe (do pomiaru poziomu wody na zbiorniku). Zapora zostanie wyposażona w urządzenia kontrolno-pomiarowe w celu prowadzenia: kontroli przemieszczeń pionowych (osiadań) podłoża i korpusu zapory oraz urządzeń zrzutowych, pomiarów ciśnienia filtracyjnego pod korpusem zapory, pomiarów wydatku ewentualnie filtrujących przez korpus zapory wód, pomiarów poziomu zwierciadła wody w czaszy zbiornika i poziomu wód w rzece. Zgodnie

z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zakresu instrukcji gospodarowania wodą (Dz. U. nr 150, poz. 1087), wykaz urządzeń pomiarowych, związanych z gospodarowaniem wodą, znajdujących się na urządzeniu wodnym zasady prowadzenia obserwacji i pomiarów zostaną określone w instrukcji gospodarowania wodami. Rozporządzenie określa również tryb powiadamiania o wystąpieniu na urządzeniu wodnym następstw niebezpiecznych zjawisk. Do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na szczególnie korzystanie z wód powierzchniowych za pomocą urządzeń do jej piętrzenia niezbędny jest operat wodnoprawny i instrukcja gospodarowania wodą. Projekt instrukcji gospodarowania wodą zatwierdza organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego. Stąd organ odstąpił od wprowadzenia w niniejszej decyzji zapisów dotyczących zasad prowadzenia obserwacji, pomiarów i monitoringu zwierciadła wód gruntowych, stateczności budowli ziemnej oraz kontrolowania w okresie wezbrań stanu podłoża i konstrukcji zapory pod względem możliwości przecieku wód zgromadzonych w zbiorniku, bowiem obowiązek prowadzenie tych obserwacji wynika z obowiązującej regulacji prawnej, a właściwym w sprawie jest organ wydający pozwolenie wodnoprawne.

Warunek punktu II.2.1 na celu kontrolę efektywności zaproponowanych działań minimalizujących negatywne oddziaływania związane z realizacją i eksploatacją inwestycji na możliwość migracji ichtiofauny. Wyniki monitoringu będą także – w przypadku zaistnienia takiej potrzeby - podstawą do wprowadzenia modyfikacji w zastosowanych urządzeniach wspomagających migrację zwierząt.

W ocenie tutejszego organu, uwzględniając uwarunkowania określone w art. 82 ust. 2 ustawy ooś, posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Pozwoliły wyczerpująco i wszechstronnie ocenić jego wpływ na środowisko, w tym oddziaływania skumulowane z innymi przedsięwzięciami i określić warunki realizacji przedsięwzięcia. Z oceny wynika brak istotnych kumulacji negatywnych oddziaływań. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami obszarów chronionych wymienionych w art. 6 ustawy o ochronie przyrody, w tym poza obszarami Natura 2000. W prowadzonym dla przedmiotowego przedsięwzięcia postępowaniu, przeanalizowano możliwość wystąpienia potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na dokonanie oceny wszystkich potencjalnych wpływów przedsięwzięcia na środowisko w tym na obszary Natura 2000, ocenę istotności oddziaływań oraz zaproponowanie adekwatnych środków minimalizujących oraz zaproponowanie alternatywnych rozwiązań w zakresie działań kompensujących negatywne oddziaływania, które w równym stopniu minimalizują oddziaływanie tego przedsięwzięcia na środowisko. Uwzględniając powyższe, tutejszy organ uznał, iż posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia

na środowisko, dlatego zgodnie z pkt. III niniejszej decyzji, nie nałożył obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania przedmiotowej decyzji organ ochrony środowiska jako dowód dopuścił wszystko, co mogło przyczynić się do właściwego rozstrzygnięcia sprawy, co do istoty, a podstawą do jej rozstrzygnięcia była ocena całego materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, czym organ spełnił warunki art. 75 § 1 i art. 80 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*.

W przypadku kolizji ze stanowiskami roślin, zwierząt lub grzybów gatunków chronionych na mocy rozporządzeń Ministra Środowiska: z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348) oraz z dnia 16 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408), w stosunku do których obowiązują zakazy określone w ww. rozporządzeniach, przed rozpoczęciem prac Inwestor winien uzyskać odrębne zezwolenie właściwego organu na czynności zakazane w stosunku do tych gatunków, zgodnie z art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.), a w przypadku uzyskania takiego zezwolenia - prace prowadzić z uwzględnieniem warunków wynikających z zezwolenia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wniesione za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Michał Jęcz

Na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. – o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1628 ze zm.) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu zwolniony jest z opłaty skarbowej.

Otrzymują:

1. Marcin Balicki
Sweco Hydroprojekt Kraków Sp. z o. o.
ul. Trybuny Ludów 15, 30-660 Kraków
2. Strony postępowania poprzez obwieszczenie
3. a/a

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku

020860626
REGIONALNA DYREKCJA OCHRONY
ŚRODOWISKA we WROCŁAWIU
50-153 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1
tel. 71 340 68 07, fax 71 340 68 06
NIP 897-1747-119

Decyzja (postanowienie) stała (☺) się
ostateczna (☹) w dniu 17.04.2015r.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Marlena Polakowska
Naczelnik Wydziału Ocen
Oddziaływania na Środowisko

Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 13 marca 2015 r., znak: WOŚ.4204.2.2013.ŁCK.24 dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko w woj. dolnośląskim”.

1. Cel przedsięwzięcia – zasada działania.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Krosnowice” zlokalizowanego na potoku Duna, w pobliżu miejscowości Krosnowice, gm. Kłodzko, powiat kłodzki w woj. dolnośląskim. Potok Duna jest lewobrzeżnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Zbiornik powstanie poprzez przegrodzenie potoku Duna zaporą ziemną w km 1+375 potoku Duna (licząc od ujścia do rzeki Nysy Kłodzkiej), około 50 m poniżej połączenia Duny Dolnej i Duny Górnej (Topolicy). Administracyjnie inwestycja znajduje się na terenie gminy Kłodzko, w miejscowości Krosnowice oraz Starków. Maksymalna pojemność powodziowa zbiornika wyniesie 1,92 mln m³, przy piętrzeniu wody do rzędnej 321,6 m n.p.m. Przy maksymalnym poziomie piętrzenia 321,6 m n.p.m. zbiornik będzie zajmował obszar ok. 44 ha.

Zasadą działania suchego zbiornika przeciwpowodziowego jest przechwycenie w czaszy zbiornika (ograniczonej zaporą) znaczących objętości fali powodziowej oraz umożliwienie ciągłego odpływu wody w bezpiecznej ilości dla obszarów położonych poniżej zbiornika. Odpływ wód odbywał się będzie przez upust denny zlokalizowany w zaporze, na poziomie dna rzeki. Umożliwi to odprowadzenie niskich i średnich przepływów przez czaszę zapory i swobodną migrację bentosu w dół oraz ichtiofauny w górę i w dół cieku. Poza okresami powodziowymi, rzeka swobodnie przepływa istniejącym korytem przez urządzenia upustowe.

Zapora zbiornika będzie zaporą ziemną z wydzieloną betonową częścią upustową. Oprócz upustu dennego, zapora wyposażona zostanie również w urządzenia przelewowe w górnej części korpusu zapory.

2. Zakres prac i podstawowe parametry techniczne przedsięwzięcia:

2.1 Zapora – zakres prac.

Zaporę usytuowaną w km w km 1+375 potoku Duna (licząc od ujścia do rzeki Nysy Kłodzkiej). Zapora będzie zajmowała powierzchnię około 2,1 ha, długość zapory około 452 m, maksymalna szerokość w podstawie - około 90 m. Wysokość zapory nad dnem doliny wynosić będzie około 13,5 m.

Zakres prac obejmuje:

- wykonanie grodzy ziemnej i grodzy z grodziec stalowych w celu wykonania urządzeń upustowych,
- wykonanie korpusu zapory ziemnej,

- ubezpieczenie skarpy odwodnej zapory matą przeciwoerozyjną i obsiew mieszanką traw,
- ubezpieczenie skarpy odpowietrznej zapory pospółką i ziemią urodzajną i obsiew mieszanką traw.

2.2 Urządzenia przelewowo - upustowe:

Zakres prac obejmuje:

- wykonanie żelbetowego przelewu o długości korony około 27 m długości wraz z kaskadą żelbetową o długości około 170 m odprowadzającą wodę po prawym stoku doliny do koryta Duny poniżej zapory,
- wykonanie dwóch żelbetowych spustów dennych o długości około 90 m,
- wykonanie żelbetowej niecki wypadowej,

2.3 Roboty korytowe:

Udrożnienie i umocnienie brzegów koryta potoku Duna poniżej zapory do ujścia potoku do rzeki Nysa Kłodzka oraz umocnienie erodowanych brzegów potoków Duna Górna i Duna Dolna w czaszy zbiornika wraz z wyrównaniem skarp:

- wykonanie opasek brzegowych z narzutu kamiennego na łukach wklęsłych na potoku Duna Górna, Duna Dolna, Duna poniżej zapory aż do ujścia do Nysy Kłodzkiej,
- zasyp starego koryta Duny i Duny Dolnej (obejmuje również zasyp pod zaporą) na łącznej długości około 960m, zasypy koryta Duny Górnej na długości około 375 m,
- wykonanie nowego koryta odpływowego poniżej zapory, o długości około 275 m, ubezpieczonego narzutem kamiennym,
- wykonanie łapacza rumoszu na terenie czaszy zbiornika o powierzchni 0,95 ha, wraz z korytami dopływowymi.

2.4 Roboty w czaszy zbiornika i w sąsiedztwie czaszy:

- zebranie materiałów miejscowych na wykonanie korpusu zapory na powierzchni około 6,36 ha,
- wykonanie opasek brzegowych z narzutu kamiennego na łukach wklęsłych na potoku Duna, Duna Górna i Duna Dolna w obrębie czaszy zbiornika,
- doprowadzenie mediów (prąd, woda) do miejsca lokalizacji budynku zaplecza obsługowego przy zaporze,
- budowa systemu monitoringu wizyjnego,
- budowa asfaltowych dróg dojazdowych o łącznej długości około 700 m,
- budowa asfaltowych dróg dojazdowych oraz żwirowych dróg eksploatacyjnych w czaszy zbiornika, ok. 4,5 km i parkingu z kostki brukowej przy budynku zaplecza – odprowadzenie wody z parkingu poprzez separator do rowu wzdłuż drogi eksploatacyjnej i dalej do potoku, odprowadzenie wody z rowów wzdłuż dojazdowej drogi asfaltowej korytkami do potoku Duna Górna ,
- karczowanie zieleni (z uwzględnieniem warunków określonych w sentencji niniejszej decyzji),
- budowa budynku zaplecza obsługi technicznej zapory wraz z przyłączeniem automatycznego sterowania, wodociągiem z ujęciem infiltracyjnym oraz odprowadzeniem ścieków do zbiornika bezodpływowego,
- budowa przyłącza teletechnicznego do budynku zaplecza,
- przebudowa podziemnej linii teletechnicznej TP S.A. na skrzyżowaniu z potokiem Duna poniżej zapory,

- budowa kablowej linii energetycznej 20 kV do zasilania budynku zaplecza i urządzeń na zaporze, wraz ze stacją Trafo,
- wymiana 2 słupów i wymiana przewodów na odcinku około 260 m istniejącej linii napowietrznej 20 kV,
- budowa kablowych linii energetycznych niskiego napięcia do zasilania urządzeń związanych z zaporą oraz oświetlenia drogowego,
- budowa linii teletechnicznych łączących urządzenia na zaporze z budynkiem zaplecza,
- zainstalowanie stałego agregatu prądotwórczego spalinowego,
- wykonanie systemu ostrzegania na wypadek awarii zapory,
- instalacja anteny radiowej na budynku zaplecza.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Michał Jęcz

